UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

18
СІЧНЯ
Число No 3
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLV VOL. XLV
JANUARY 18, 1973

Алберта знижує податки для власників домів

ПЕРЕСІЧНА ЗНИЖКА БУДЕ 141 ДОЛ.

Албертський уряд проголосив, що, починаючи з 1 січня 1973 р., албертські домовласники платитимуть менші подаки, бо провінційний уряд перебирає на себе покритя частини видатків на албертські школи.

Пракично кожний власник пересічного дому платитиме цього року на 141 дол. менше податку, як у минулому році. До того кожний домовласник дістане, як і в минулому році допомогу (ґрент) провінційного уряду в сумі 75 дол. Отже практично податок буде зменшений на 216 дол. для кожного власника пересічного дому.

Ті албертці ,що живуть у винаймлених домах, можуть дістати від уряду допомогу на заплату чиншу (ренту) в сумі 100.00 дол. на тій основі, що вони вже платять податок, платячи чинш власникам домів, які платять податок від тих домів. Уряд заповів, що він перебирає 90% провінційних коштів на вдержання шкіл, що досі платили власники домів.

Уряд збільшить теж допомогу для муніципалітетів. А саме уряд буде покривати всі кошти ведення шпиталів та медичних пунктів у провінції, які вдержують муніципалітети, а до того платитиме 90% (досі було 80%) видатків муніципалів на суспільну опіку. До того уряд виплатить муніципалам 35 мльйонів долярів у формі різних допомог („ґрентів"). В той спосіб муніципалітети позбудуться багатрьох тягарів, що досі обтяжували їх бюджети.

Прем'єр пояснив, що провінція зможе перевести в життя ці корисні зміни завдяки збільшеним прибуткам із нафтової промисловости, що досягнуть цього року 215 мільйонів долярів. Уряд сподівається дістати ще дальших 70 мільйонів долярів із плянованої підвишки за нафтову ропу та 20 мільйонів із природного газу.

Проголошена прем'єром Логідом знижка податків є вислідом праці окремої комісії під проводом келґарського провіційного посла Г. Фарана, що її встановив був прем'єр Логід минулого року.

Посол Фаран заповів, що церкви й надалі будуть звільнені від податків, у тій самій формі, що досі. Зате будинки, в яких живуть студенти будуть мусіти платити податок, але зможуть старатися про допомогу („ґрент") від провінційного уряду. Провідник опозиції кол. прем'єр Г. Стром назвав податкову реформу Логіда „маніпуляцією" та „несповненими обіцянками", бо уряд не перебрав на себе покриття всіх коштів вдержування шкіл, як обіцяв у передвиборчій кампанії. Провідник албертської ліберальної партії заявив, що його партія займе становище до проголошеного прем'єром Логідом пляну щойно після окремого засідання в цій справі.

Провідник албертської партії НДП Г. Нотлей нарікав, що прем'єр Логід заплатив багато телевізійним станціям Алберти, через які проголошував та пяснював податкові зміни.

Проголошений прем'єром Логідом новий податковий плян має ще перейти через Албертську леґіслатуру, де певно ще буде над ним гостра дискусія, але при великій більшости, що її має албертський консервативний уряд, вона певно буде ухвалена.

Ріка Йордан поблизу гори Гермон у Галилеї. Гора вкрита снігом.

НА БОГОЯВЛЕННЯ

ТРОПАР

Коли в Йордані хрестився Ти, Господи, Троїчне явилося поклоніння: бо Родителя голос свідчив тобі, возлюбленим Сином тебе називаючи; і Дух у виді голубинім засвідчив твердість слова. Явився Ти, Христе Боже, і світ просвітив, слава Тобі.

КОНДАК

Явився єси днесь вселенній, світло Твоє, Господи, знаменувалося на нас: зі зрозумінням оспівуємо тебе: прийшов єси і явився єси світло неприступне.

Проф. Б. Боцюрків мав у Римі доповідь

Кол. професор Албертського університету в Едмонтоні, а тепер дирекор Інституту східньо-европейських студій в Оттаві ,д-р Б. Боцюрків виголосив в університеті Лойолі в Римі доповідь „Головні напрямі та зразок совєтської релігійної політики". В своїй доповіді проф. Боцюрків підкреслив, що уряд СССР поставив собі за остаточну ціль знищення всякої релігії, одначе в практиці комунізм того не може перевести відразу й тому допускає практикування різних релігій, одначе під умовиною, що релігійні громади будуть під контролею уряду. Очевидно, що в різних комуністичних країнах ставлення до релігії залежить у великій мірі від особистого наставлення керівників держав та від числа й сили поодиноких церковних громад.

На доповіді було понад 60 запрошених професорів та студентів, між ними й українців. Професор Боцюрків відбув недавно подорож по країнах Східної Европи й, після доповіді поділився з учасниками враженнями зі своєї подорожі.

Пошкодили будинок „Поступ-у"

Група молодих хуліґанів напали на дім Централі Українців Католиків у Вінніпеґу, де, приміщена редакція та друкарня архиєпархіяльного тижневика „Поступ". Вони вибили 58 вікон та посмарували яйцями фронтові двері й вікна. То вже четвертий напад на будинок Централі. Справу передано поліції.

Короткі вістки

• **Албертський міністер** рільництва д-р Г. Горнер поїде до Південної Амрeнки, де деякі держави зацікавлені купном албертської худоби.

• **Королева Єлисавета** та князь Филип відвідають в липні ц.р. Алберту та Саскачеван, в рямцях відзначування сторіччя канадської поліції Ар-Сі-Ем-Пі.

• **В албертському** національному парку Елк Айленд застрілять 180 оленів та 90 лосів („мус-ів"), щоб забезпечити корм для 415 оленів та 375 лосів, які там живуть постійно. Цього року наплодилося за багато оленів та лосів.

• **Фахівці заповідають**, що цього року в Алберті буде значно більше, як в минулому році, число гусільниць, які з'їдають рослину ріпака.

• **Представники 49 країн**, які відбували наради в Монреалі, відмовились підписати умову, яка зобов'язувала ті держави не приймати до себе повітряних піратів, що захоплюють літаки. Проти умови голосували м.ін. представники всіх арабських держав.

• **Федеральний міністер** скарбу Дж. Турнер заповів, що цьогорічний федеральний бюджет „принесе оживлення господарського життя та зменшення безробіття в Канаді".

• **Нафтова компанія** Імперіял ойл піднесла ціну на пальне (ґазоліну) на 1 цент на ґальоні в гуртовому продажеві. Наслідком того пальне буде коштувати більше й у роздрібному продажеві.

• **Канада та Західна Німеччина** заключили нову умову, на основі якої літаки німецької летунської лінії „Люфтганза" зможуть забирати пасажирів із Торонта.

• **Онтарійська друкарня** Валтам пресс заскаржила до суду совєтську амбасаду в Оттаві за незаплачення 13.700 дол. за друкування совєтської публікації в англійській мові „Совєт юніон тудей".

• **В Західній Европі працює** понад 10 мільйонів чужоземних робітників. З того понад 3 й ½ мільйона працює у Франції, 2.3 мільйона в Західній Німеччині та один мільйон у Швайцарії.

• **Прем'єр Ізраїля Ґ. Маїр** вибирається у відвідини до Франції. Французька поліція вже підготовляє арешти різних терористів, які можуть загрожувати безпеці ізраїльського прем'єра.

• **Терористи вбили поблизу** столиці Арґентини Буенос Айрес адмірала арґентинської маринарки 50-річного Е. Берісо, який був противником кол. диктатора Х. Перона.

• **В Мароко засуджено** чотирьох міністрів на кари в'язниці від 4-8 років за те, що вони брали хабарі від американських оливних компаній.

• **СССР та Болгарія** заключили умову про доставу природного ґазу до Болгарії. 500 робітників уже розпочали будову ґазопроводу. Їх число збільшиться згодом до 2,000. З 1980 р. ґазопровід дійде до столиці Болгарії. Тоді Болгарія діставатиме річно з України три мільярди кубічних ярдів земного ґазу.

• **Національний парк**, величиною 3 і ½ квадратових миль на кордоні Юкону та Північно-Західних територій буде названий парком ім. ґенерального ґубернатора Р. Міченера.

• **Як протест проти** американських бомбових налетів на Північний В'єтнам хтось вкинув через вікна американської академії в Римі бомби, а кілька таких самих бомб знайдено поблизу бюр американського маґазину „Рідер'с Дайджест". Бомби не вибухли.

• **З уваги на інфляцію**, англійський уряд 6 листопада заморозив ціни на всі найважніші товари. Тепер уряд проголосив, що замороження простягається й далі. З того приводу робітничі юнії в Англії влаштовують штрайки.

• **Як протест проти** недалеких відвідин ізраїльського прем'єра Гольди Меїр до Парижа, арабські терористи післали листом бомбу до Жидівської аґенції в Парижі, яка пошкодила поважно бюра аґенції.

• **Край діброви** за Печеніжином, біля Коломиї, поставлено великий кам'яний пам'ятник кол. карпатському опришкові Олексі Довбушеві. Пам'ятник виготовив скульптор В. Борисенко.

• **Уряд СССР погодився** заплатити 60% коштів за ушкоджене пасажирське судно-пором, на яке минулого року наїхало недалеко Вікторії Бр. К. совєтське вантажне судно. В часі зудару згинули три подорожні.

• **В Чіле**, де є комуністичний президент лікар д-р Алленде, заведено харчові картки на оливу до варення, цукор, риж, каву та м'ясо, бо тих продуктів є за мало, щоб вистарчило для всіх й ціни на них на чорному ринку є дуже високі.

• **Президент африканської** держави Уґанди І. Амін викинув з Уґанди дальших 2,000 азіятів, головно купців та промисловців. Більшість із них то англійські громадяне.

• **СССР збудував нове** підводне судно, яке може держатися під водою протягом 70 днів й може вистрілювати з під води атомні ракети на віддаль 5,000 миль.

• **На 531 американських** летовищах заведено суворі перевірки подорожних та їх клунків за допомогою спеціяльних апаратів. Перевірка значно припізнює відліт літаків.

• **В світі розходиться** щорічно 2,000 тонн опію та 30,000 тонн кокаїни, що нею користуються наркомани, яких начисляють у світі 20 мільйонів.

Сесія парляменту під знаком недовір'я

Теперішня сесія федерального парляменту зачалася під знаком голосування над довір'ям для теперішнього ліберального уряду парляментарної меншости. Внесок на голосування над довір'ям для уряду поставив оба рази провідник опозиції керівник консервативної партії Р. Стенфілд. Перше голосування відбулося минулого четверга, 11 січня над внесом, що „парлямент не має довір'я до теперішнього уряду". При голосуванні уряд дістав піддержку послів НДПартії та партії суспільного кредиту й у висліді за урядом голосувало 148 послів, а за внеском опозиції 107 послів, тобто лиш самі посли консервативної партії.

Цього понеділка Р. Стенфілд поставив другий внесок на схвалення недовір'я урядові, мотивуючи свій внесок, що „уряд невідповідально ладнає справи безробіття та інфляції". Цим разом проти внеску голосували лиш ліберальні посли та посли партії НДП, а зате посли суспільного кредиту голосували враз із консервативними послами за внеском. Уряд дістав 139 голосів, а опозиційний внесок 114 голосів.

Як заповідається, то ціла теперішня сесія федерального парляменту проходитиме під знаком голосувань в справі довір'я для теперішнього ліберального уряду. Провідник консервативної партії Р. Стенфілд намагається за всяку ціну повалити уряд й дістати доручення творити уряд консервативної меншости. Чи то йому вдасться, покаже щойно будучність. Вибрані недавно посли ледви, чи захочуть рискувати нові вибори, рискуючи теж своєю платнею, яку недавно підвищено до 25,000 дол. Вислід виборів ніколи не є певний, а посольська платня є певна.

До того прем'єр П. Трюдо заявив недавно, що навіть, якщоб уряд перепав при голосуванні в парляменті, він не буде вважати того примусом для ліберальної партії уступати з уряду.

Покищо, виглядає, що наради федерального парляменту проходитимуть радше під знаком голосування над довір'ям для уряду, як над схвалюванням нових законів.

Засудили українців у СССР

Пресова аґенція Ассошіейтед пресс принесла повідомлення з Москви, що в СССР засуджено на кару смерти двох українців за співпрацю з гітлерівцями. Як виходить з повідомлення, оба засуджені на смерть були членами УПА. Третього підсудного засуджено в тому самому процесі на 15 років в'язниці. Ані імен підсудних ,ані місця суду аґенція не подала.

З останніми двома присудами число засуджених на смерть протягом минулих двох років в СССР досягло 34 особи. Аґенція не подала, чи всі 34 особи були суджені за політичні провини, чи може за звичайні кримінальні поступки, як недозволену торгівлю й хабарництво, які то процеси є в СССР на щоденному порядку.

Проголошено допомогу молоді

Федеральний уряд проголосив допомогу студентській молоді на літо 1973 р. В цілому уряд плянує виплатити на допомогу студентам 39,970,000 дол. на 1 мільйонів долярів більше, як у попередньому році. З допомоги повинно скористати 67,000 студентів. Завданням допомоги є „допомогти молоді та стати в пригоді канадській спільноті". В основному уряд буде виплачувати допомоги на ведення тих самих робіт, що минулого року. Цього року додано два нові завдання: коштом 38,000 дол. 25 студентів мають зорганізувати виставки небезпечних продуктів для домашнього вжитку. В другому проєкті повинно взяти участь 20 студентів і їх завданням буде перевести досліди над новими машинами, що їх побудовали самі фармери.

До того федеральний уряд призначив ще дальших 51.5 мільйонів дол. на різні зайняття для студентів та молодих людей так, що ціла сума сягає 85.4 мільйонів долярів.

Форми на допомогу федерального уряду в формі праці в ліних місяцях можна дістати в бюрах „нагода праці для молоді" („Оппортунітес фор ют"), в усіх урядах праці, в бюрах „Інформейшен Канада" та в окружних бюрах міністерства державного секретаря.

Помер Джордж Дрю

В Торонто помер на 78-ому році життя кол. онтарійський прем'єр та кол. провідник канадської консервативної партії Джордж Дрю. Дрю був прем'єром Онтаріо від 1943-1948 р., а відтак провідником консервативної опозиції в федеральному парляменті протягом урядування ліберальної партії під проводом Сен Лорана. Дрю програв два рази вибори й мусів уступити з провідництва партії. На його місце прийшов відтак пізніший прем'єр Дж. Діфенбейкер.

Дрю був опісля представником („Високим комісарем") Канади в Англії ,де він м.ін. дуже виступав проти вступлення Англії до европейського господарського союзу „спільного ринку". Дрю поховано в Ґвельф, Онтаріо.

ПОМЕР КАРДИНАЛ ЧЕНТО

В Римі помер на 90 році життя кардинал Ф. Ченто, що був іменований кардиналом у 1958 р. Він займав різні видні становища в кардинальській курії.

Нове міністерство в Алберті

Албертський прем'єр П. Логід проголосив, що, на місці встановленого кол. урядом суспільного кредиту, міністерства для розвитку людських ресурсів, буде створене бюро, яке буде узгіднювати діяльність давнього міністерства для розвитку людських ресурсів, але ця діяльність буде розділена на різні міністерства. Керівником бюра прем'єр Логід призначив Р. Г. Фарлейна, що був досі заступником міністра промисловости й торгівлі. Одним з головних завдань керівника зреформованого міністерства буде зайнятися справою використання для продукції нафтової ропи нафтових пісків Атабаски, розбудова околиці озера Слейв лейк, де уряд призначив на розбудову 50 мільйонів долярів та слідкувати за розвитком оливної промисловости в околиці Форт МекМиррі.

Збільшилося число безробітних

Протягом місяців листопада та грудня зросло число безробітних у Канаді на 60,000 осіб. Під кінець 1972 р. в Канаді було 584,000 безробітних, або 6.8% всіх працездатних канадців було без праці. То було найбільше число безробітних у зимових місяцях від 1960 д.

Найбільше безробітних було в Квебеку, бо 206,000 осіб, в Онтаріо було 153,000 безробітних, в трьох степових провінціях та в Британській Колюмбії по 79,000 безробітних та в Атлянтійських провінціях 67,000 безробітних.

Не буде поштового штрайку

28,000 поштовиків перевели в цілій Канаді голосування, чи мають штрайкувати й у той спосіб домагатися від уряду бажаної підвишки платні й покращання умовин праці, чи мають дальше вести переговори й виконувати свою працю. Тому, що в голосуванні заявилося за штрайком 11,217 поштовиків, проти штрайку 9,479, а інші здержалися від голосування, поштовиків вирішив, що штрайку не буде, але представники юнії вестимуть дальші переговори з представниками уряду.

О. митрат В. Кушнір дістав „Орден Канади"

Між визначними й заслуженими канадцями опинився цього року й кол. голова КУК о. митрат д-р В. Кушнір, якому признано найвище канадське відзначення: „Орден Канади". О. митрат В. Кушнір є першим канадцем українського роду, який одержав то високе канадське відзначення. З тої нагоди щиро вітаємо о. митрата В. Кушніра й бажаємо йому кріпкого здоров'я та многих літ.

Єгиптяне проти війни

Президент Єгипту А. Садат увесь час погрожує, що розпічне з Ізраїлем війну. Тимчасом єгипетські купці й промисловці чинять натиск на Садата, щоб він шукав радше порозуміння з Ізраїлем та старався здобути закордонні інвестиції для Єгипту, за які можна би побудувати нові мотелі та готелі, як теж „пливаючі готелі" на ріці Ніль, щоб стягнути якнайбільше туристів до Єгипту.

БОГОЯВЛЕННЯ ГОСПОДНЕ

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач 6.

У той час прийшов Ісус з Галилеї над Иорданом до Иоана, щоб від нього хреститися. Та Иоан збороняв йому, кажучи: мені треба у Тебе хреститися, а Ти приходиш до мене?

А Ісус у відповідь сказав йому: Лиши це тепер, бо так треба нам сповнити кожну правду.

Тоді допустив його. І Ісус охрещений вийшов зараз з води; і ось відкрилися Йому небеса, а він бачив Духа Божого, що злітав ,мов голуб, і сходив на нього.

І ось голос з неба промовляє: Це мій син улюблений, в котрім моє уподобання.

ЛИСТ ДО ТИТА: зач. 302.

Сину Тите; ласка Бога, нашого Спасителя, явилась усім людям, навчаючи нас, щоб ми, випершися безбожности і світських похотей, і жили в сім світі тверезо і справедливо і побожно, ожидаючи блаженної надії і приходу слави великого Бога і Спаса нашого Христа Ісуса, котрий віддав себе самого за нас, щоб вибавити нас від всякого беззаконня і зробити собі з нас нарід чистий, ревний до добрих діл.

Коли ж явилася доброта й чоловіколюб'є Бога, нашого Спасителя, не задля діл справедливости, котрі ми сповнили, а по своєму милосерді спас нас купелем відродження і відновлення Святого Духа, котрого вилив на нас щедро через Ісуса Христа, нашого Спасителя, щоб ми, оправдані його ласкою, стали по надії наслідниками вічного життя.

НА ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ:

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАРКА: за. 2.

У той час прийшов Ісус до Назарету Галилейського і охрестився від Иоана в Йордані. І зараз, як вийшов з води, побачив отворене небо і Духа, немов голуба, що сходив на нього. І дав ся чути голос з неба: Ти син мій улюблений, в котрім я собі уподобав.

ЦАРСТВО НЕБЕСНЕ:

о. М. НИЧКА ЧСВВ

Частина друга

ОДНЕ ЗЕРНО ВПАЛО НА ДОБРУ ЗЕМЛЮ . . .

Послухаймо куди паде зерно Божої науки та яка його доля.

„Вийшов сівач сіяти. Як він сіяв, деяке зерно впало край дороги, і прилетіло птацтво й повидзьобувало його. Інше впало на камянистий грунт, де не було багато землі й зараз скільчилося і проросло, але, як зійшло сонце, пригріло, воно вигоріло. Тому що не мало глибоко коріння, всохло. Інше зерно впало посеред тернини і тернина та хабаз заглушили його. Не дали йому вирости. Ще інше впало на добру землю і вродило одне в сто разів, друге в шістдесять, а інше в тридцять. Хто має вуха слухати, хай слухає — сказав Христос.

І пояснив Христос цю притчу: „Зерно це слово Боже. Тії, що край дороги, це ті, що слухають та потім приходить диявол і виривае геть із серця слово, щоб вони не увірували й не спаслися. Ті, що на камені, це тії, що почувши, з радістю сприймають слово, але не маючи коріння, вірують до часу й під час покуси відпадають. А ті ,що впали на тернину, це ті, що вислухавши, ідуть та клопоти, багатства і життєві розкоші їх придумують і вони не дають плоду. Нарешті те, що на землі добрій, це ті, що слухають слово щирим серцем і добрим, це слово держать і дають плід у терпінні." (пор. Мт. 13 і Лк. 8.

Ось така доля Божого слова поміж людьми, що його слухають.

ТАК ВОНО БУЛО КОЛИСЬ, ТАК Є Й СЬОГОДНІ

То Христове порівнання для нас зрозуміле й ясне. Ми й сьогодні свідками, як Боже слово сіється в сучасних обставинах, як мало його сприймають, а ще менше з нього користають.

Є такі, що упереджені до всього, що Боже, що надприродне, що релігійне. Тільки загадайте про те, а вони вже закривають свої вуха, хоч часом, із людської чемности, вдають, що слухають. Для них вартісне тільки те, що можна зміряти, зважити, закоштувати. Для них Боже слово то придорожне зерно, що його скоро видзьобають птиці. Та сумна доля таких людей. Спам'ятання приходить, звичайно, запізно. Вони тверді на все, що релігійне. І слухати не хочуть. Колись вони розчаруються своєю байдужністю до вічних речей та щойно тоді побачать, що час життя прогайнували. Та по смерти каяття не буває!

Є багато людей добрих, але вони нестійкі в доброму. Вони радо сприймають Боже слово, але не мають глибокої й живої віри, щоб те слово в них закорінилося. Тому то слово в них, як на камені. Скільчиться, але скоро в'яне й сохне. Такі слухачі не мають відваги й витривалости вести чесне життя. Прийде трудність, прийде проба й вони відпадають. Вони раді б мати солодке християнство, без труду й жертви. Але такого немає! Дорога, що веде до спасіння вузька й терниста. То слова Христа. Для таких християн молитва то не прославлення Бога, не згода з Божим допустом, але то маґічна паличка, при помочі якої вони хочуть позбутися всіх клопотів, а встелити свою дорогу рожами. Такі думки нереальні.

Та найчисленіша група християн, це ті, що сприймають Боже слово, але клопоти щоденного життя, погоня за вигодою поглощують їхній час. Вони хотіли б, але не мають часу присвятити дещо для свого духа. І так добре зерно, що скільчилося й почало рости, в гущі хабаззя зник не. І так поволі вироджуються християни. З імені вони християни, але з життя невірні погани.

І ПРИНЕСЛО ЗЕРНО ПЛІД...

Та ми полишімо такі роди слухачів, що байдужі Божому слову на боці. Звернімо увагу на таких, що сприймають Божу науку. Але й тут немає рівности. Одні приносять плід усотеро, інші в шістдесятеро, а ще інші тільки в тридцятеро. Таку долю предбачив Христос. Сьогодні ми свідками занепаду християнської моралі навіть поміж християнами. Батьки не дбають про християнське виховання своїх дітей. Байдуже, що їх ще христять. Байдужі на приклади сумної долі невихованих дітей. Брак християнського виховання в першій мірі відбивається на самих батьках. Їм першим приходиться зазнати гірких наслідків свого занедбання. Молодь християнська проповідує ніби любов, але повна нетерпимости, непошани до батьків, до старших, до спільноти, яка їх удержує. Молодь не слухає батьків, покидає батьківський дім, затроює свій молодий організм, нікотиною, маріхуаною, алькоголем, просякає ,сексом". Під кутом ,,сексу" сьогодні пропагують навіть зубну пасту й олійок до волосся. Такі тепер звиродні лі часи. Подружжя розводяться. Хто знає, чи будемо в майбутньому святкували 25 річні ювілеї подружого життя. Вони вийдуть із практики, бо мало хто буде такий, щоб дожив 25 літ таким життям... Церкви світять пусткою, особливо там, де молодь повинна бути, але зате щораз більше молодих злочинців, щораз частіше побачите вночі молодих дівчурів, що чекають і шукають самі не знають чого... Все це може нас придушувати й пригноблювати. Та послухаймо Христової притчі. Він сам предбачив таку долю своєї проповіді. Так воно було, так є й так буде.

Людина сама себе кладе у таку, чи іншу, групу людей. Від нас залежить: чим для нас є Боже слово. Від нас залежить — принесемо ми стократний, шістдесять, чи тридцять кратний плід!

По наших даруваннях і праці нагороджатиме нас справедливий судя.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★ найнижча ціна найкраща обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

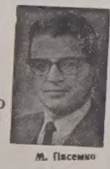

М. Панилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

Канора, Саск.: – почесний крилошанин о. Є. Ляшкевич

Крилошанин о. Є. ЛЯШКЕВИЧ

Інвеститура о. радника й декана Єроніма Ляшкевича на почесного крилошанина.

Четвер, 21 вересня 1972 р., свято Різдва Божої Матері, то святочний день для нашої Церкви, а рівночасно й для жителів міста Канори. То день надання почести крилошанина для радника, декана й пароха о. Єроніма Ляшкевича.

В погідний осінний вечір, під звуки мельодій их дзвонів, в супроводі численної процесії, членів лицарів Колюмба, священства, монашества, гостей, родини й парафіян, в асисті отців митратів: І. Олійника, О. Пасічняка і Преосв. Кир Андрія переступив пороги Божого дому о. Є. Ляшкевич.

Добре вишколений церковний хор під проводом молодого й талановитого диригента п. Ю. Лазурка відспівав грімко пісню: „Наче повний голос грому" і „Будь ім'я Господнє".

Владика Андрій, благословлячи вірних, засів на владичому стільці. Церква розмальована, мов великодня писанка, доповнена відповідним освітленням та мистецькими вишивками додавала ще більшої величности до рідких у Канорі торжеств.

Церковні святкування розпочато Архиєрейським Молебнем до Пречистої Діви. Служив о. номінат в асисті о. митрата О. Пасічняка і о. крилошанина М. Пилипчука. Після св. Євангелії, о. митрат І. Олійник у двох мовах виголосив проповідь. Після цього слідувала церемонія інвеститури. Молебень закінчено словом Владики Андрія і відспіванням многоліттствія.

Після церковної частини, вірні перейшли до парафіяльної залі, прибраної килимами, живими квітами, кличами та світлинами. При вході до залі о. крилошанина Є. Ляшкевича, що йшов в асисті Владики Андрія і духовенства, привітали діти рідної школи вручивши прекрасну в'язанку рож, а всі приявні привітали його гучними оплесками.

Молитвою та благословенням страв відкрито святочний бенкет при співучасти понад 400 осіб. Дві просторі залі були заповнені людьми.

Голова підготовчого комітету й господар бенкету п. К. Лазурко виголосив привіт. Під час багатої й смачної вечері, де до кави не бракувало навіть тортів, (весь бенкет приготовили членкині ЛУКЖК), представлено осіб при головному столі, а потім слідували привіти: від священиків, по садника міста Канори, парафіяльних організацій, членів родини та від щирозичливих друзів.

П. С. Кобринський, заступник господаря, відчитав дуже багато письмових побажань та телеграм від рідні, товаришів і знайомих з України, США, Канади, Австралії, Аргентини, Німеччини, Австрії й Польщі.

Після цього о. Л. Рамач переказав життепис о. крилошанина Є. Ляшкевича. Дівочий квартет з рідної школи „Волошки" відспівав дві пісні, присвячені своєму дорогому о. пароxові, котрий вислухав ті пісні зі сльозами в очах, а всі присутні прийняли рясними оплесками.

О. крилошанин, помітно зворушений, таким числом привітів та висловами признання, коротко й щиро подякував усім приявним та неприявним за їх привіти, участь в інвеституpі й бенкеті, всім, що чимнебудь причинилися до звеличання цієї події.

Всі приявні довготревалими оплесками приняли ті слова. Словом Владики Андрія й молитвою закінчено то небуденне торжество.

Після бенкету учасники підходили до о. Єроніма, складаючи подарунки та щиро бажали здоров'я та Божого благословення у душпастирській праці на будуче.

Численно зібрані на торжествах, зворушливі привіти, телеграми й побажання від рідні, друзів, знайомих і від всіх присутніх, коротка мистецька програма в залі, а передтим богослужба в церкві — все те причинилося до піднесення настрою та гідного вшанування о. Є. Ляшкевича, крилошанина, про котрого писала широко теж місцева англомовна преса.

Всесв. о. крилошанинові Є. Ляшкевичеві і я бажаю від себе й родини Божого благословення у його душпастирській праці.

Присутній

З нагоди торжества переслано до „УВістей" 15.00 дол. Дякуємо за жертву а о. крилошанинові бажаємо ще багато літ прожити в здоров'ї і дочекати ще не одного відзначення за жертвенну працю для Бога й народу.

САСКАТУНСЬКА ЄПАРХІЯ

збагатилася новим священиком

В неділю, 10-го грудня 1972 р. в церкві св. Василія Великого в Ріджайні Преосвященний Кир Андрей (Роборецький) рукоположив на священика диякона Леонарда Йосифа Романова. До архиєрейської Служби Божої сослужили о. крилошанин М. Пилипчук з Мус Джа та о. В. Сорока, ЧСВВ з Вінніпеґу, дияконував диякон Ст. Куривчак з Саскатуну, а о. митрат О. Пасічняк, парох місцевої церкви, де відбувались свячення, сповняв функцію архидиякона, поручаючи Святителеві кандидата на священика. Церемоніером був о. Р. Лужний з Ріджайни. Співав парафіяльний хор під проводом п. І. Гавдиди.

Після архиєрейської Служби Божої, відбувся святочний обід на честь новопосвяченого священика в парафіяльній залі св .Атанасія, який приготовило й видало жіноцтво обидвох наших парафій в Ріджайні.

О. Леонард Йосиф Романів є одним із п'ятьох дітей п-ва Данила і Романи Романів з Гленавон, які є членами момартської парафії св. Ап. Петра і Павла. Початкову і середню освіту здобув він у родинному містечку, а філософічні та богословські студії в Торонто та Отаві. Після свячень його назначено сотрудником при парафії св. Василія в Ріджайні.

Щиро ґратулюємо о. Леонардові Романову та бажаємо багато успіхів у праці в Христовому винограднликові.

· **В каплиці св. Імельди,** кол. манастир оо. Домініканів у Львові відкрито атеїстичний музей, в якому оплюгавлюють релігію, унію з Римом та визначні особи з історії Української Католицької церкви, як прим. Божого Слугу Митрополита Андрея, Верховного Архиєпископа Сліпого та інших.

Місія на півночі Алберти

Розпочалася вона в понеділок ,13 листопада в місцевости Райкрофт, Алберта. Про місію в тій місцевости написала нам допись Орінка (п-і М. Бзова).

Ще багато днів до того ми читали в„УВістях", а також у нашому парафіяльному бюлетені, що в нашій парафії, св. Івана Хрестителя, відбудеться в днях 13-15 листопада місія. Проповідати буде о. М. Дядьо з Едмонтону, а співслужити в богослужбах буде наш парох о. П. Шиндюк.

Ми просили Бога, щоб доміг нам діждати тих днів та щоб ми могли бути кожного вечора на місійних науках. Правду кажучи, в нашій гарній церкві була місія вже таки давненько. Проповідав тоді о. М. Марків і його наук ми не забудемо ніколи.

Такі гарні науки голосив тепер о. М. Дядьо. Почалися вони в понеділок, 13 листопада м.р. Збираємося й ідемо, щоб прийти на час, і не втратити нічого із місійних наук. Нам то вдалося кожного вечора й ми не втратили ніодного слова із цікавих місійних наук. Всі три дні ми провели в церкві від год. 7.30 — 9 вечора.

Коли ми ще читали в „Українських Вістях" духовні роздуми" о. М. Дядя, то ми ще здалека розкошувалися ними. А тепер ми мали нагоду почути того широко відомого місіонера зблизька.

Служби Божі служили разом оба священики, згідно з духом нашого обряду, в українській мові. То виглядало дуже гарно й велично. Шкода лише, що ми ще не навчилися відповідати в українській мові й відповідали в церковно-слов'янській. Може колись навчимося ще й того, бо то конечно потрібне. Що правда, наш о. парох робить усе можливе, щоб нас навчити співати Службу Божу в українській мові, ми навіть наспівали цілу св. Літургію на тасьму й тепер по всіх парафіях співаки та хористи переграють тасьму й так вчаться співати Службу Божу по українськи. Може з того навіть щось вийде.

Під час місії відбувалася сповідь для дітей, старших і для старих. Кажу і „для старших", бо до нашої парафії належить Іван Равлик, якому вже минуло 88 років. А мій чоловік п. Іван Бзовий має 81 років. А ми — жінки, ніби білоголові, наше волосся біле, як повісмо, але ми всі ходили на місійні науки.

Дяків у нас нема, тому наші священики мусіли нам допомагати співати св. Літургію. А священики мали й без того багато праці. И ми неприготовані добре, й діти непідготовані до сповіди, а ще менше наші внуки. Тому о. Дядьо та наш о. парох П. Шиндюк мусіли майже всіх навчати, наказувати, а деколи й приказувати, як і що треба робити. До того треба було справді дуже багато любови, терпеливости та неземської посвяти. Мені навіть важко то все описати, як слід. Може хтось інший то краще опише й перевовість. Я стараюся „гиблювати", як у нас казали, але, якщо хтось поправить мене сокирою, то я не буду гніватися.

Дорогий отче проповіднику і отче парох! Постійно молимося за вас і наша невелика церковна громада також просить: не забувайте нас у ваших молитвах.

Орінка

* * *

Черговях три дні, від 16-18 листопада були посвячені парафіянам у Гай Прері. Там церква простора, але парафіян небагато. Тут теж були науки для діттей о год. 4.30 попол., а для старших о год. 7.30 вечором. Люде старалися приходити точно на науки, яких слухали дуже уважно. Звичайно після науки всі приявні сходили до церковної залі на каву. Тут була нагода поговорити не лише з о. місіонерем, але теж і з о. парохом, який має багато плянів, як оживити парафіяльне життя.

Місія в Гай Прері закінчилася в суботу. Рано в год. 10-ій було св. Причастя для дітей (одна дівчинка була до першого св. Причастя), а для старших о год. 5-ій пополудні.

Черговою місійною станицею було місто Гренд Прері, де постійно проживає о. парох П. Шиндюк. В неділю, 19 листопада о. М. Дядьо служив співану св. Літургію, а о. парох поїхав до дочерної Кситуан, де місія мала бути за три дні. По св. Літургії парафіяне мали обід, на якому о. Дядьо познайомився з парафіянами й запросив їх прийти вечором на науку та привести своїх знайомих. Про місію в Гренд Прері було повідомлення в місцевій газеті й то притягнуло чимало парафіян до церкви. Тут була наука для дітей в год. 4.30, а для старших в год. 7.30. Церковця в Гренд Прері невелика, але дуже гарна. Вона тепер стає центральною церквою парафіяльної округи Піс Рівер, бо тут парафіяне з усіх парафій, купили резиденцію для священика й тут постійно, якщо не буде в роз'їздах, буде жити о. парох. Місцеві парафіяне та з усіх інших парафіяльних місцевістей дбають про резиденцію, держать її в гарному порядку, що є одночасно висловом любови й пошани до їхнього о. пароха П. Шиндюка.

Місія в Гренд Прері закінчилася в вівторок вечором. Як і на інших парафіях, так і тут парафіяне сходилися по кожній науці в церковній залі на дружні розмови зі священиками.

Останнім місцем місії був Кситуан. Перед трьома роками тут ударив грім у церкву в тій місцевості й вона згоріла. Парафіяне дістали відшкодування й гуртом збудували нову церкву. Вона досить велика, вигідна й гарна.

(закінчення на стор. 3.)

✝

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА
Осередок на Західню Канаду

ДІЛИТЬСЯ СУМНОЮ ВІСТКОЮ З ГРОМАДЯНСТВОМ, ЩО НА 75-му РОЦІ ЖИТТЯ В ТОРОНТІ ВІДІЙШОВ ІЗ ЦЬОГО СВІТУ ПРЕЗИДЕНТ ГОЛОВНОЇ РАДИ НТШ І ГОЛОВА КАНАДСЬКОЇ НТШ

проф. д-р Євген ВЕРТИПОРОХ

Одночасно Осередок висловлює щире співчуття п. інж. Л. Вертипорох, дружині бл. п .Президента ГР НТШ, та всій Родині з приводу великої втрати, що наспіла українську науку у Вільному Світі.

Управа Осередку НТШ
на Західню Канаду

✝

Бажаємо поділитися сумною вісткою, що в п'ятницю, 12 січня 1973 упокоївся у Бозі на 75-ому році життя

проф. д-р Евген І. ВЕРТИПОРОХ,

муж Леоніди, брат Ірини, батько Христини і Божени, тіточний брат Зосі і Галі, вуйко Орисі, Ліди і Соні, тесть Володимира й Олега, сват Болюбашів та Іванусівих, дідусь Даня, Олесі, Любка, Оленки, Данила й Ігора.

Панахиди відбудуться у четвер, 18 та п'ятницю, 19 січня о год. 8:30 веч. в похоронному заведенні Кардинала.

Похорон відбудеться у суботу, 20 січня 1973 о 9-ій год. рано з церкви св. Николая в Торонті.

Замість квітів на могилу прохаємо дарувати на видавничий фонд Канадського Наукового Товариства ім. Т. Шевченка на руки д-р Б. Стебельського, 140 Bathurst Street, Toronto 133, Ontario.

Родина

✝

Ділимось сумною вісткою, що в суботу, 6-го січня 1793 р., в Едмонтоні упокоїлась в Бозі на 63-ому році життя

бл. п. ІВАННА ЩЕБИВЛОК, з дому КОРПАК

народжена 19 грудня 1910 р. в селі Денисові, пов. Тернопіль.

Похорон відбувся 10-го січня з церкви св. Юрія Побідоносця. Похоронено покійну на цвинтарі св. Михаїла.

Вічна їй пам'ять!

дочка Оля Небожук з мужом Богданом,
Горем прибиті її найдорожчі:
муж Михайло в Україні,
син Роман,
внуки: Христина, Оксана, Орест і Адріян

ПОДЯКА

Складаємо щиру подяку всім, що взяли участь в похороні нашої найдорожчої Мами

бл. п. ІВАННИ ЩЕБИВЛОК

Особливо дякуємо високопреподобному отцеві митр. радникові В. Тарнавському і отцеві д-рові Є. Камінському за відправлення заупокійної святої Літургії і похоронних Богослужб. Високопреподобним отцям: о. пароховi Ю. Ковальському, о. митр. радникові В. Чопеєві і о. пароховi В. Волошинові дякуємо за відправлення заупокійних святих Літургій. Преподобним Сестрам Служебницям Пресв. Богородиці дякуємо за участь у похороні й за їхні молитви, дякуємо усім за вислів нам співчуття, пожертви на Служби Божі, за квіти і за віддання нашій покійній Мамі останньої прислуги.

Син Роман,
дочка Оля Небожук
з мужом Богданом і внуки

Місія на півночі Алберти

(закінчення з стор. 2.)

Її посвятив минулого року наш Преосвященний Владика Ніл. Його відвідини залишилися в пам'яті парафіян, які ще й досьогодні говорять з гордістю про те. Оповідають, що участь в посвяченні взяли католики православні та члени інших віровизнань. Усі вони були одушевлені нашим богослуженням і гостинністю наших парафіян.

Перший день місії в Кситуан, що тривала від 22-24 листопада був непривітний, бо на дворі потепліло, фармерські дороги розтопилися й багатьом парафіянам важко було доїхати до церкви. Одначе й того дня був на місії гурток дітей та кількоро старших. Другий і третій день був кращим, якщо йдеться про погоду. Прийшло багато дітей, а ще більше старших. И тут люди сходилися, по науці, під церквою на каву чи какао й вели розмови про різні справи, а найбільше про спів у церкві.

Три дні проминули дуже скоро й місія закінчилаcи св. Літургією, благословенням та роздачю пам'яток-образців.

В суботу, 25 листопада була ще св. Літургія в Гренд Прері, після якої був спільний сніданок. Треба згадати, що, коли в Гренд Прері була св. Літургія, то всі приявні, а було їх звичайно 15 осіб, йшли на спільний сніданок кожного дня до іншої хати. Так тут роблять не лише в часі місії, але й при інших нагодах, коли є Служба Божа. То дає нагоду обговорити різні біжучі справи, тимбільше, що о. парох буває часто в роз'їздах по інших парафіях й йому важко зустрічатися зі своїми парафіянами.

Врешті місія закінчилася. Не була вона легка, бо треба було бути багато автомобілем у дорозі, але участь парафіян у місії була найкращою нагородою за понесені труди. А Мистивий Господь нехай поблагословить усіх учасників місії та дасть сили пароховї о. П. Шиндюкові до дальшої праці для розбудови великої парафії в Північній Алберті.

о. М. Дядьо

Річна передплата „УВ" – тільки $6.00

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

СПОРТОВІ ГРИ БРИТАНСЬКОГО КОММОНВЕЛТУ

мейор А. Дент

Троха більше, як перед трьома місяцями Едмонтон успішно дістав згоду на відбуття тут спортових гор Британського коммонвелту в 1978 р. То була заплата за немалі труди, які включали м.ін. багато місяців плянування та особистих відвідин до багатьох країн із союзу 46 країн. Ми осягнули те, що поставили собі за завдання, тобто здобули міжнародне признання для нашого міста. Але то був лише перший ступінь, за чим слідуватиме плянування протягом багатьох місяців, чи радше кількох років, заки змагання відбудуться. Ми дістали в Мюнхені згоду на те, щоб відбути в Едмонтоні спортові змагання Британського Коммонвлтеу в 1978 р. А тепер ми мусимо подбати про те, щоб вони були успішні. Я впевнений тепер, так, як був впевнений тоді, коли про те старався, що Едмонтон може з успіхом перевести цю велику міжнародну імпрезу та що, завдяки піддержці федерального та провінційного урядів та піддержи всіх мешканців Едмонтону, ми мусимо подбати про відповідні влаштування, які залишаться для нас завжди й якими ми зможемо користуватися та вживати їх протягом багатьох будучих років. То буде один з найбільших проектів, який наше місто колинебудь переводило в життя.

Я хотів би вам дещо росказати, що зроблено досі в організаційній ділянці від 24 серпня м.р., тобто від того дня, коли ми вдостоїлися чести гостити в себе спортові гри Британського Коммонвелту. Під назвою „Федерація для переведення спортових гор в 1978 р.", ми встановили окрему раду, складену із 36 членів. Як будуть уже переведені всі призначення членів, я вірю, що ця рада буде направду репрезентувати всі прошарки наших громадян.

Мене запросили, щоб я очолив цю раду, щоб задержати якнайбільше тяглости в політиці відносно переведення та в організаційній ділянці, що вже зроблено досі. Я погодився зробити те, принайменше в перших початках організації та розвитку цього проєкту. До ради призначено теж чотирьох міських радних. Албертський уряд заступають: міністер Горст Шмідт, міністер Фред Пікок і міністер Роберт Давлінг. Д-р М. Ван Вліт, декан відділу фізичного виховання Албертського університету заступає Албертський університет, а два дальші імена будуть проголошені незабаром. Назначено теж голову постійних комітетів ради. Наприклад нам приємно проголосити, що п. Тоні Тібедо, із Агенції Тібедо лтд. очолює фінансовий комітет. Цей комітет буде відповідальний за всі фінансові видатки на змагання, включаючи тут і видатки на будови й усі біжучі видатки.

Другим дуже важним комітетом є наш комітет плянування та дії, що його очолює п. Дон Р. Станлей зі Станлей Ассошіейтс. П. Станлей є не лише добре знаним в нашій громаді як дорадчий інженер, але теж як спортовець-аматор та гокеєвей грач в часі після минулої світової війни. Його комітет є відповідальний за підбір місць, плянування та всі технічні справи переведення спортових змагань.

П. Галл Павсона призначено екзекутивним директором фундації для переведення спортових змагань. Лиш він та його секретарка будуть двома платними працівниками. То є конечне з уваги на те, що в цьому році, правдоподібно, будуть діяти 50 або більше добровільних комітетів. В центрі міста вже встановлено центральне бюро для екзекутивного директора та його секретарки.

Я представив коротко адміністративну побудову підготовчого комітету для переведення спортових гор, а тепер хочу з'ясувати бодай коротко справу влаштувань, що будуть потрібні, щоб можна перевести спортові гри.

Тут будуть переведені змагання в дев'яти родах спорту, в яких будуть змагатися приблизно три тисячі змагунів. Сюди належать: кінські перегони та змагання на площі, пливання й нуркування, їзда на колесі, стріляння, гра в кулі на траві та чотири роди спорту в будинках: бадмінгтон; двигання тягарів, бокс та дужання. Дуже можливо, що до того буде доданий ще якийсь десятий рід спорту. Якщо так буде, то згодом буде повідомлено, який рід спорту це буде.

В додатку до десяти обов'язкових родів спорту, для яких встановлено спортові змагання Британського коммонвелту, в рямцях їх програми, змагання дають нам право встановити ще два роди спортових атракцій такого роду, що з ним не є обзнайомлені змагуни із 46 інших країн Коммонвелту. Нашим першим спортом буде гра в м'яча („ла кросс"), а як другий ми хотіли б показати канадський футбал.

Щоб могти успішно перевести ці змагання, треба подумати про такі влаштування: на самому верху лісти є стадіон. Зразу ми думали влаштувати невеликий, найменших розмірів стадіон, який можна би може влаштувати десь на фармі Університету. Одначе того роду пропозицію відкинено на користь більшого стадіону, що мігби послужити належно нашому містові протягом найближчих п'ядесяти або шістдесяти років. Того рода стадіон, який мігби примістити 45,000 осіб, з додатком площі для промислових вистав, бувби непрактичний, ми всі на те погодилися ,на фармі Університету, що прилягає до житлової дільниці. Ми тепер розглядаємося за такою площею в інших дільницях міста: в промисловій дільниці південно-східного Едмонтону, в околиці, положеній на захід від переїзду Салсбері, на виставовій площі, на частині летовища Немео, а, кромі того, ми дивилися дальше, доки не перевіримо всі можливі площі, які були би придатні до побудови летовища й не надавалися би або не були вже заплановані для іншого вжитку.

Другою конечністю є трек для перегонів на колесі. Тут знову ми хотіли би зробити щось такого, чим можна би користуватися після переведення наших спортових змагань. Й тут для нас відкриваються дві можливості. Одна то побудова такого перегонового треку для колеса, що його влаштування можна би переносити, якщо виникне потреба, до всіх частин провінції, або наприклад до Західної Канади. Друга можливість, то є влаштування, які служили би як невеликий стадіон, на якому моглё би примістититися 10-12,000 осіб.

Третє, чого нам буде потрібно, то пливальня. Нам хоче прийти з допомогою в цьому клюб Кінсмен. Одначе, замість будувати нову пливальню, лише для переведення спортових гор, ми хотіли би радше збудувати пливальню для постійних вправ у пливанні, яка булаб доступна для постійного користування мешканців нашого міста.

В цілому нашому плянуванні ми стараємося так плянувати всі влаштування для переведення спортових гор, щоб з них можна користати якнайбільше й поза змаганнями.

Досі ми ще не могли встановити, кілько будуть нас коштувати побудови різних влаштувань, але ми сподіваємося покрити ці видатки ґрентами урядів та з інших джерел, доступних для нас, що зменшить видатки із кишень едмонтонців до дуже малих сум.

Нагоди влаштувати тут спортові гри Британського Коммонвелту дає нам дуже багато нагод та можливостей і нашим завданням буде подбати для вас, едмонтонські громадяне, про різні спортові влаштування, які залишаться для вас на постійне.

Айвор Дент, мейор

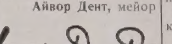

МОЯ ЗУСТРІЧ З УПА (2)

Е. Н. Ц. ван ГОТЕГЕМ, ГЕНЕРАЛ-ЛЯЙТЕНАНТ

Тільки Піт відповів на мій тихий свист. Він втратив зв'язок з Яном, коли вони бігли разом у темряві. Ми шукали за ним, але марно, і я думаю, що він вирішив пробиватися сам, може, й тому, що Піт мав репутацію не надто моторного колеги, хоч це припущення, може, й було несправедливе. Хоч і як там було, ми вже ніколи не зустрілися з ним і після війни я одержав повідомлення про його смерть: Мавтгавзен.

Багато справ передумував я тієї холодної січневої ночі 1944 року, лежали у стіжку сіна десь у Галичині.

Поблизу я чув хропіння Піта, аж поки втома не перемогла також і мене.

Наступного ранку, щойно почав співати перший півень, селянин прокинувся й почав обходити своє подвір'я. Тому що наш плян дії базувався на встановлені контакту і місцевими людьми при найближчій для цього нагоді, які, як ми знали, були наставлені проти німців, ми вирішили, що найкраще вчинити це негайно. Наші намагання привернути увагу селянина на нашу присутність були мотивовані якнайкращими інтенціями алеж селянин був таки перестрашений, що ми думали, що він упаде трупом на місці. Але остаточно він запросив нас до хати, і незабаром його приязна і гарна жінка приготувала для нас їжу. Тим часом, як Піт обдаровував її дітей щедро чоколядою із посилок для військовополонених, господар допитувався, чи не продав би Піт йому своїх артилерійських чобіт.

Ми провели в хаті лише якої півгодини, бо хотіли відбитися від залізничого шляху по змозі якнайдалі. Перед відходом нам порадили перейти Дністер, яких три милі вище, де довірений перевізник допоможе нам перебратися на другий бік. На той час нам не було відоме, що ціла місцева партизанська організація була заалярмована перебуванням в околиці багатьох втікачів з-поміж військовополонених і що за нами також пильно стежили партизани. Перевізник відмовився прийняти в заплату навіть наші добрі цигарки «Вірджінія» і показав нам мовчки напрямок на Угорщину.

Тим часом сонце проглянуло крізь хмари і відкрило глибоку блакить неба. Нам здалося, що вже й український клімат встиг нас адоптувати.

Перед нами простягався у безкрай незабутній краєвид, дуже подібний до рівнинного краєвиду в нашій рідній Голляндії, з тією тільки різницею, що в далині зарисувалися цілком білі верхи Карпат на тлі ясних і далеких обріїв. Карпати здавалися нам безпечним дороговказом у мандрівці ген аж до першої мети нашої подорожі . . .

Протягом п'ятьох годин ми мали змогу захоплюватися красою українського краєвиду. У цьому не перешкоджав нам ніхто, і я з соромом мушу визнати, що ми майже забули про мету нашої мандрівки. Зустрічним ми — в нашому фантастичному умундируванні і з виповненими рюкзаками — мусіли здаватися волоцюгами, яким добре ведеться. Селянин, який наздогнав нас возом, подивившися на нас ззаду, удвічі швидше погнав коня. Злиденний собака обійшов нас великим луком навколо, підібравши хвоста між ноги. Ми були аж надто наївні, думаючи, що ми не викличемо підозріння своїм виглядом у цій околиці, але згодом я не був би здивований, якби люди взяли нас за пару мавп, що втекли із звіринця.

І от, цілком несподівано, коли ми мали входити вже до села, з-поза плота вискочили два чоловіки в німецьких мундурах з готовими до пострілу карабінами в руках і запитали нас, чи ми також втікачі з транспорту голляндських полонених старшин. Знаючи, що на Україні ледве чи знають більше про Голляндію, як про Україну в Голляндії (а ми цілком певно багато про неї не знали), ми усвідомили, що в цій околиці перехоплено й інші групи утікачів з полону і що немає багато глузду відпекуватися. У відповідь на мій ствердний жест кивком голови поставний русявий парубок, що виглядав на справжнього німця і мав яких двадцять кілька років, простягнув мені руку, кажучи, що ми мали величезне щастя натрапити на них, а не на патруль справжніх німецьких вояків. Він сказав ще, що в його руках опинилися також два з моїх товаришів і що їх переховують уже цивільні люди в цій околиці. За його описом, один із них був у повному шкіряному одязі і другий мав тільки одне око. Цей опис міг стосуватися ні кого іншого, як тільки Гарма і Кіса. Півроку пізніше перший з-поміж них став широко відомий на Балканах з огляду на своє уподобання до шкіряних курток і високих чобіт.

У ті останні роки я зустрічав й інших «німців», які ставилися дружньо до мене, але у висліді їхня дружба завжди кінчалася якоюсь бідою для мене. З тієї причини я думав, що буде краще відкласти на хвилину стискання рук, і ця стриманість з мого боку правдоподібно не зробила поганого враження, бо пізніше виявилося, що й ці українці не довіряли нам більше, ніж ми їм, і що в ці перші години й не могло бути багато взаємного довір'я.

АФОРИЗМИ

„Від великого до смішного — один крок" —
Наполеон.

„Від частих поплескувань по плечах людина стає менша на зріст"
З народної мудрості.

БАТУРИН

Історична повість (62)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Подивіться. Вихопив кнут з рук салдата, плюнув у жмені й замахнувся. Удар був настільки сильний, що кров приснула з тіла просто світлійшому в очі. «От так його!» —похвалив сам себе і казав подати води, промити лице. Наставив долоні, один з офіцерів лив воду з гарно поливаного полтавського збанка, а світлійший долоні підносив до лиця, розмазуючи кров по цілій голові. Довго не міг її обмити, нарікаючи на тонку козацьку скіру. «В нашого чоловіка вона як підошва груба. Взагалі ми грубошкурий народ, а в них шкура тонка, жіноча. Лиш доторкнися, і сикне, як фонтан».

«Погодіте, задам я вам пам'ятку, до нових веніков не забудете!» — повторив улюблену погрозу царя. «Чого не дописав Мазепа в коришпонденції з Карлом, це я вам напишу на спинах. Мого письма ніякою водою не змиєш».

Меншіков краще травив, коли виговорився гаразд.

Услужний офіцер, той, котрого сердюк штовхнув був у черево, побачивши, що його світлість миється, а нема в що втертися, забув про біль, побіг у палату й приніс гарно вишиваний рушник.

«Спасибі тобі», — дякував світлійший, втираючи свіжо вмите лице. «От до того вони мистці, Черкаси, ті. Скрізь люблять оздобу і розуміються на кунштах. Сховай цей рушник, пригодиться. Лиш не вкради, бо всі ви природжені злодії, — ворн. «Боліє клонітеся к лакомству і карману, нежелі к службе», — повторяв Петрові слова, а нахилившися шепнув: «Та не за те злодія били, що вкрав, а що дався зловити».

Оба розсміялися сердечно.

Людей карали дальше.

Ціла величезна маштарня переміпилася в один великий біль, в один страшливий стон, в одно благання смерти. Тут вона являлася одинокою надією, останнім схоронищем перед жахливими муками катів. Світлійший ходив від жертви до жертви і оком знавця приглядавсь до операцій. Любив совісно повнити свою службу і хотів мати чисту совість перед царем. Не можна сказати, щоб не любив тієї роботи. Вона йому давала більше емоції, ніж театр, або концерт, била на нерви, загострювала апетит. Світлійший більше їв і краще травив, надивившися на муки людські. Краще смакувало йому його власне безпечне життя.

«Безпечне?» — і він задумався. Невжеж може хтс бути безпечним у Росії, поки тут царює Петро?

І в душі світлійшого «решпект» перед царем боровся з ненавистю до нього. Це друге почуття перемагало. Світлійший чув, що він не любить царя, тільки боїться його. Царя не любить ніхто, навіть рідний син ні. Бідний цар . . .

І світлійший зітхнув. «Всі ми з рабською покорою всепідданнійше коримося перед ним, але дякувалиб Богові, колиб післав його до чорта. Всім нам він скорше, або пізніше голову скрутить».

«Як бєш? Не спішись! Кнут не втече!» — гукнув світлійший і удари залунали з новою силою.

По них чувся вже не зойк і не стон, але тихе, ледви помітне скомління.

«Ваша світлість», — підійшов до нього услужливий офіцер, — «позволять сказати собі, що лице ще не вмите як слід».

«Кров?»

«Точно так».

«Де?»

«На правій повіці.»

Світлійший плюнув на палець і потер повіку.

«Зійшла?»

«Ще не зі всім».

«Нехай їй чорт». А в душі погадав собі: все змиєш з себе, тільки людської крови ні. Все одно на штанах, чи на повіці, Петра Павловича, чи котрого із хахлів.

«Підемте!» — звернувся до офіцерів.

«Тут уже без нас покінчать».

Вийшли з маштарки і побачили тих, що їм недобре зробилося.

Стояли бліді, як стіна.

АФОРИЗМИ

„Хто такий цинік? Людина, котра знає всьому ціну і нічого не цінує"
Оскард Вайльд.

„Той, хто уміє, — робить, хто не вміє — навчає"
Бернад Шов.

Богослуження: січень

о. П. Шиндюк
10905 - 102 Стр.
Ґренд Прері, Алберта
Тел.: 532-1169 або 532-9537
21. — Гай Прері 10 рано (Водосв.); Ґренд Прері 4 попол.
28. — Гайнс Крік 10 рано (Водосв.); Ґренд Прері 4 попол.

о. Д. Гия.
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
21. — Ст. Павль год. 10 рано Водосвяття і благословлення домів в місті
28. — Боннивил год. 0 рано

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
21. — Смоки Лейк 10:30
28. — Смоки Лейк 10:30

о. М. Гураль
115[?] - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018
21. — Рочфорт Бридж год. 10.30, по Водосвяттю відвідини парафіян
28. — Менлі год. 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472
21. — Ст. Майкел
28. — Лемонт

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
21. — Голден год. 8.30 ранком Дейзленд год. 10.30 ранком
28. — Голден год. 10.30 ранком співана

о. Б. Кричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
21. — Річмонд Парк 11. Водосвяття.
28. — Атабаска 10.

о. Б. Лисак
P.O.B. 68, Myrnam, Ph. 366-3890
21. — Мирнам 10 рано
28. — Ллойдмінстер 10.30 рано
30. — Мирнам 10 рано

о. М. Мартинюв
12204 - 113 Ave., Edmonton
21. — Гей Лейкс 10 і відвідини парафіян.
28. — Равнд Гил 10 і відвідини парафіян.

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
21. — Редвотер 9; Вог 11
28. — Редвотер 10.30
30. — Редвотер 9

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
21. — Стрий год. 10.30
28. — Давнінг

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
21. — Іннісфрі-місто 10.30
28. — Менвіл 10.30

о. І. Черкаський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730
21. — Дервент 9.00; Верміліон 11
28. — Дервент 10.30

САСКАЧЕВАН
Арран — округа
21. неділя — Арран-місто год. 9 рано Сл. Божа; Арран-Весна год. 10.30 рано Спів. Сл. Божа і Водосвяття
28. неділя — Арран-місто год. 9 рано Сл. Б.; Пеллі год. 10.30 рано Спів. Сл. Б., і Водосвяття

о. Б. Бачинський
122 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
21. — Норт Батлефорд, по полудні год. 3 в Радісон
28. — Норт Батлефорд

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
21. — Вакав 9 рано; Прудгом 11
28. — Вакав 10.30 рано

о. С. Юник ЧСВВ
Box 62, Krydor, Sask.
21. неділя — Блейн Лейк год. 10 (Водосвяття)
28. неділя — Орлов год. 10

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

21 січня, неділя По Просв. Юрія Хоз.

28 січня, неділя 30 по Сош. Павла

30 січня, вівторок † Антонія Великого преп.

Ґригоріянський календар:

21 січня, 30 неділя по Сош. Максима

25 січня, четвер † Григорія Богослова св.

28 січня, неділя 31 по Сош. Єфрема

30 січня, вівторок Трьох Святителів

BEVERLY Hardware (1971) Co.
Your C.I.L. Paint Dealer
3910 - 118 Ave. Ph.: 474-3496
EDMONTON, Alberta

З Різдвом Христовим і Новим Роком
WILLARD HOTEL
445 Home West — Phone 692-5729
MOOSE JAW SASK.

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
FISHER AGENCIES
R. A. FISHER (Prop.)
DAUPHIN, Manitoba

Щасливого Нового Року!
KENNEDY ELECTRIC
14 HARRIS AVE.
BRANTFORD, ONT.

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ 1973
всім читачам „Українських Вістей"
та всьому українському народові
в Україні та в усіх країнах поселення
бажає
пенсіонер **НИКОЛА К. ФЕНЯК** з Едмонтону

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ
винаймає свою залю на концерти, весілля, забави гостини та всякого роду культурні імпрези.
Телефонуйте на ч.: 479-2397; 422-8454; 429-0987
Адреса: 9620 - 109 авеню, Едмонтон

КОМЕНТАР

МИТРОПОЛИТ КИР МАКСИМ ПРО ПОМІСНУ УКРАЇНСЬКУ КАТОЛИЦЬКУ ЦЕРКВУ

ІНТЕРВ'Ю

У зв'язку з листом Секретаря Стану Кардинала Війо про Конституцію Української Католицької Помісної Церкви звертаємося до Вашого Високопреосвященства з проханням дати ласкаво деякі вияснення у цій важливій справі.

1. Що насправді було причиною, що Кардинал Війо написав такого листа до наших Владик?

— Дня 8 серпня 1972, Його Блаженство Кардинал Кир Йосиф Сліпий, Верховний Архиєпископ Української Католицької Церкви, вислав українським католицьким Владикам проект Конституції нашої Церкви, з проханням дати свої зауваження, щоб їх потім опублікувати.

Як довідуємося з листа Апостольського Про-Нунція в Канаді, Й. Екс. Преосв. Г. дель Местрі, з 27 вересня 1972, зверненого до наших Владик у цій країні — зміст цього письма вже опублікований в українській і чужомовній пресі, факт вислання Блаженнішим проекту Конституції до українських католицьких Владик спричинив інтервенцію Секретаря Стану Його Святости Папи Павла VI, Кардинала Ів. Війо, в цій справі. Як виходить з комунікатів світової преси, текст тієї інтервенції одержали Апостольські Нунціятури й Апостольські Делеґатури всіх тих країн, де наша Церква має свою власну Ієрархію. Зміст тієї інтервенції є вже відомий зі сторінок преси. Українські Владики не одержали жадного письма в цій справі безпосередньо від самого Секретаря Стану Й. Ем. Кард. Війо.

2. Чи Конституція Помісної Української Католицької Церкви стосується тільки нашої Церкви тут у вільному світі, чи теж нашої Церкви в Україні? Чи така Конституція конечно потрібна?

— Проект Конституції, розісланий Верховним Архиєпископом українським католицьким Владикам для їхнього перегляду й зауважень та побажань, відноситься до цілої Української Католицької Церкви, так на землях України, як поза її межами. Він охоплює цілу Помісну Українську Католицьку Церкву, як одну органічну цілість, зі всіми її вірними, де б вони не були, та її ієрархічним проводом з Верховним Архиєпископом на чолі, в одності з Апостольським Престолом. В тому то й велике значення такої Конституції, бо вона має запевнити нам одність всієї Помісної Української Католицької Церкви, з одним її ієрархічним проводом, в одному українському обряді і під верховним проводом Наслідників Апостола Петра. Така Конституція нам конечно потрібна передусім сьогодні, коли саме існування нашої Церкви на рідних землях заперечує безбожний комунізм, а дальшому її розвоєві у вільному світі дуже загрожує її розсіяння по різних континентах світу . . .

3. Чи наші Владики на чолі з Верховним Архиєпископом мають право схвалювати Конституцію для своєї Церкви і хто її має затвердити?

— Очевидно Верховний Архиєпископ Української Католицької Церкви, враз зі своїм Архиєпископським Синодом, має право схвалювати Конституцію для своєї Церкви. Остаточне затвердження такої Конституції належить, згідно з існуючим теперішнім східнім правом, до Римського Архиєрея. З таким наміром і в такому дусі Верховний Архиєпископ післав Українським Католицьким Владикам проект нашої Конституції.

Право Верховного Архиєпископа Української Католицької Помісної Церкви виступати й діяти як Голова тієї Церкви, тобто як посередня юрисдикційна влада між владою єпископів і владою Римських Архиєреїв, (спочатку за посередництвом Царгородських Патріярхів), є таке давнє, як історія нашої Церкви.

Це право нашої Церкви торжественно визнав в часі Берестейської Унії Папа Климентій VIII, в своїй Буллі „Децет Романум Понтіфіцем" з 23 лютого 1596. Його пізніше врочисто потвердив в часі віднови Галицької Митрополії, Папа Пій VII в своїй Буллі „Ін Універсаліс Еклезіє реґіміне" з 24 лютого 1807. Дня 23 грудня 1963 року Св. Конґреґація для Східних Церков урядово заявила, з одобренням Папи Павла VI, що „Українського Галицького Митрополита треба вважати Верховним Архиєпископом, згідно з постановою Апостольського Письма з 2 червня 1957 (канони 324—339), що починається словами „Клері санктітаті" . . . А ці канони якраз описують, в різній формі, владу Верховного Архиєпископа як посередню юридичну структуру поміж владою єпископів і владою Папи. І так в кан. 325, пар. 1 стверджено, що Папа номінує Верховного Архиєпископа, або правно вибраного, — потверджує і „настановляє в проводі якоїсь Помісної Церкви", згідно з традиційним правом нашої Церкви, потвердженим Римськими Архиєреями в повищих документах. Верховного Архиєпископа нашої Церкви вибирає Синод нашої Церкви, а його вибір потверджує Папа Римський. Значить, що Верховний Архиєпископ нашої Церкви стоїть у проводі тієї Церкви через правний вибір Синодом нашої Церкви і потвердження Папи. Ця посередня юридична структура поміж владою єпископів і владою Папи є також дуже ясно висловлена в канонах: 326, параграф 1, число з відношенням до канонів 251-255, як теж у Каноні 327, пар. 1, з відсилкою до кан. 248, пар. 1, де говориться про права

МИТРОПОЛИТ КИР МАКСИМ

(продовження інтерв'ю) Верховного Архиєпископа за згодою Архиєп. Синоду у виборі нових єпископів, у встановлюванні зміні границь і поділі Церковних провінцій і епархій, у перенесенні митрополитів, або єпископів, прийманні резиґнації єпископів тощо. Ця його влада є також дуже ясно визнана кан. 326, пар. 1, ч. 6, 7, 8, де говориться про право й обов'язок Верховного Архиєпископа відносно скликування Архиєпископських Синордів, проголошування їхніх актів і постанов та їхнього автентичного інтерпретування (в часі поміж Синодами), за згодою свого Постійного Синоду . . .

Ці права Верховного Архиєпископа потверджує нарешті II Ватиканський Собор, у своєму декреті „Про Східні Католицькі Церкви, ч. 10, де читаємо: „Те, що сказане про патріярхів, важне також, відповідно до приписів права, щодо Верховних Архиєпископів, що стоять у проводі якоїсь цілої Помісної Церкви чи обряду." Саме таким Архиєпископом є Верховний Архиєпископ нашої Церкви.

Що більше, згідно з навчанням цього Вселенського Собору, наша Церква не тільки має право, але й обов'язок подбати, щоб привернути в себе свій прадідівський правопорядок Архиєпископського синодального управління, якого вона була часто в минулому несправедливо позбавлена. В декреті цього Собору „Про Східні Католицькі Церкви", читаємо: „Східні, як Західні Церкви, мають право й обов'язок рядитися своїм окремим правопорядком . . . та зберігати свої правні літургічні обряди...; а якщо б вони від них невміло відступили із-за обставин часу чи осіб, нехай намагаються повернутися до прадідівських передань" (5 і 6).

Тому праця над Конституцією Української Католицької Церкви не тільки в нічому не противиться церковним канонам, але навпаки, вона йде по лінії приписів існуючого права Східних Церков та відповідає виразним вимогам II Ватиканського Собору. Очевидно, якщо йдеться про різні постанови Конституції, то тут може бути розбіжність думок, але про це буде час говорити пізніше, коли текст Конституції буде поданий Апостольському Престолові до його офіційного одобрення. Але й тоді соборова засада збереження правного правопорядку кожної Помісної Церкви повинна бути вшанована.

Опрацювання Конституції Української Католицької Церкви під цю пору є ще й тим дуже актуальне, що її постанови дадуть можливість ієрархічному проводові тієї Церкви доцільно й успішно співдіяти при ревізії канонічного права Східних Церков під проводом окремої, недавно назначеної для тієї мети Папської Комісії. Конституційні постанови Укранської Католицької Церкви, одної і тої самої на землях України й поза її межами, дасть можливість українським католицьким Владикам в об'єднаний спосіб репрезентувати перед тією Папською Комісією нашу Церкву, з увагою на її загальні й партикулярні справи і потреби.

Тому дуже неправильно інтерпретують ці змагання нашої Церкви ті представники преси, що їх називають „бунтом" проти авторитету Апостольського Престола. Українська Католицька Церква, що вже стільки крови пролляла в обороні суверенних прав Христової Церкви, й вселенського авторитету Наслідників Петра і яка сьогодні і далі переживає тяжку Голготу за ці самі святі ідеали, хоче, через оборону своїх прадідівських прав, боронити цей авторитет Христових Намісників на землі від різних закидів та поставиті його в очах своїх вірних, прибитих недолею страшних переслідувань, чистим, як сльоза, і сильним обороною правди, як гранітна скеля . . .

Цю важливу місію для Української Католицької Церкви й для всієї Вселенської Церкви хоче якраз сповнити наш Верховний Архиєпископ Кир Йосип Сліпий, наочний свідок геройських страждань нашої Церкви на землях України і сам незломний Ісповідник Віри, враз із не одним нашим незломним Ісповідником Віри, Преосв. Василієм Величковським, та колишнім Владикою на землях України ВПреосв. Кир Іваном Бучком, як теж зі всіми іншими нашими Владиками у вільному світі, що, всі разом, стоять сьогодні в проводі тієї Церкви.

Ті наші Владики, що є в проводі Української Католицької Церкви у вільному світі, є зв'язані, згідно з рішенням II Ватиканського Собору, з ієрархією Верховного Архиєпископства українського обряду на землях України і, як такі, згідно з заявою Св. Конґреґації для Східних Церков з 25 березня 1970 року, повинні бути офіціяльно покликувані Верховним Архиєпископом на всі Архиєпископські Синоди, з правом активного голосу в нарадах. І тому всім українським Владикам був висланий проект Конституції нашої Церкви з наміром, щоб вони всі, зібрані на новому Архиєпископському Синоді, могли його розглянути й евентуально узгіднити його текст.

Накінець треба сказати, що інформації, які одержав Апостольський Престіл у справі проекту Конституції нашої Церкви, виглядають незгідні з дійсністю та ворожі не лиш до особи Первоієрарха нашої Церкви, Блаженнішого Кир Йосифа, але й до цілої нашої Церкви. В такому випадку треба дійсно жаліти, що хтось посмів у такий спосіб інформувати найвищий авторитет Христової Церкви і так підривати його повагу.

4. Чи наші Владики, а зокрема Ви, як Митрополит

(закінчення на 5 стор.)

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик ◈ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◈ Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton ◈ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◈ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

Вісті з Едмонтону

Святочне закінчення курсів ЛУКЖ

Святочне закінчення курсів, які перевели відділи ЛУКЖ, відбудеться в неділю, 28 січня 1973 о год. 3-ій попол. в авдиторії провінційного музею 12845 - 102 Аве.

В програмі: Виставка української ручної вишивки й кераміки, які виконали учасниці курсів, звітування з переведених курсів, та концертова частина, в якій виступить ансамбль „Мережі" й учні кляси танків проф. Ч. Куця.

Ці курси були заплановані й переведені музейним комітетом і єпархіяльною управою ЛУКЖ для відзначення 20-річчя й оснування діяльности музею в Едмонтоні. Вони почалися у вересні 1972 р. і тривали три місяці. Разом переведено успішно 6 курсів української вишивки і 2 курси кераміки, на які учащало й покінчило їх прибл. 120 учасниць.

Завданням цих курсів було познайомити учасниць з українською вишивкою. Згідно з програмою кожна з учасниць виконала ручну вишивку й кераміку, які саме будуть виставлені в неділю, 28 січня.

Інструкторками для вишивки були (поазбучно): Ольга Ганкевич, Ляриса Вацке, Ольга Федак, Антонія Кучер, Ева Томяк і Надія Цинцар. Курси кераміки вела Ольга Манастирська.

Опікувалися курсами відділу: при церкві Св. Василія Великого: П. Тиркало, відділу Покрова Пресв. Богородиці: М. Прокоп, відділу при церкві Пресв. Евхаристії: Й. Кулеба, при церкві Св. Миколая: П. Шевчук, відділу Св. Володимира: Н. Яніцька, відділу Успення Пресв. Богородиці: І. Медвіцька.

На переведення цих курсів Єпархіяльна управа ЛУКЖ одержала фінансову допомогу від федерального уряду.

Єпархіяльна управа й музейний комітет запрошує громадянство і з окрема членок до участи у тім святочнім закінченню.

„Український День" в Едмонтоні

Айвор Дент, мейор Едмонтону, знову вивісить український прапор поруч будинку міської управи. Вивішення прапора відбудеться в понеділок, 22 січня ц.р. в годині 10-ій ранку. Перед двома роками мейор Айвор Дент видав розпорядок, що 22 січня кожного року буде в Едмонтоні „Українським днем" і український прапор буде маяти у місті. В неділю, 21 січня в годині 3-ій пополудні у залі українського культурного центру св. Василія (10819 - 71 Евеню) відбудеться великий концерт з нагоди річниці проголошення української держави.

Головним промовцем буде посол до Албертської леґіслятури Юліян Козяк. У концерті візьмуть участь хор „Дніпро" (чоловічий і мішаний) ансамбль „Мережі", солістка Анна Дейвидз та інші. Просимо взяти участь в обох імпрезах.

Нововибраний станичний Пластун сеніор Мирон Стефанів

I

На 24 Загальних річних зборах Пластової Станиці в Едмонтоні, вибрано нового станичного, із пластовим знанням і досвідом пл. сен. Мирона Стефанова.

В 1973 р. Пластова станиця в Едмонтоні вступає в 25-річчя свойого існування. Протягом того часу Пластова станиця своєю наполегливою працею, здобула собі загальне признання в українського громадянства. Сьогодні едмонтонський Пласт пишається своїми членами, які є діяльні в суспільстві, занимають високі становища та визначаються своєю діяльністю і провідницьким хистом.

До таких членів належить пл. сен. Мирон Стефанів — „вроджений пластун", як висловлюються пластуни про свойого інструктора й виховника друга „Міму".

П. М. Стефанів по професії є хеміком і належить до Канадського хемічного інституту, а також є членом Канадського та Американського спектографічного товариства. Працює в „Інлянд семент компани", де є відповідальний за якісну контролю виробництва цементу.

Пластування М. Стефанова розпочалося ще в Україні, де він відбув вишкільний табір ВСУМ-у (Виховні спільноти української молоді), 1942-1944 рр. організація об'єднувала 2555 чл. У 6- клітинах, а гол. організаторами вичколу були бл. п. Кекилія Паліїв і Роман Олесницький в Косові 1943 р.

По другій світовій війні, на еміграції в Мангаймі (Німеччина), п. Стефанів відновляє своє пластування, вступає до юнацтва, а опісля стає старшим пластуном і належить до 1-го самостійного гуртка Старших Пластунів „Чорноморці". М. Стефанів був дуже діяльним пластуном. Він брав участь у водних та інших таборах, з'їздах, зустрічах, а також був учасником 1-го Пластового конґресу.

В АШАФЕНБУРЗІ, 1947 Р.

З Німеччини „Міма" знаний, як організатор, інструктор і обозний різно-родних таборів. Він був завжди виховником і провадив юнацькі гуртки, та був зв'язковим 17-го куріня Юнаків в Ельвангені.

Коли приїхав до Канади, зараз включився до праці Пласту в Едмонтоні. Спершу, як старший пластун, а відтак як сеньйор веде виховну працю. „Міма" стає першим кошовим едмонтонської станиці, і від самих початків був виховником юнацьких гуртків. Відтак бував зв'язковим куріня юнаків ім. Конашевича Сагайдачного, (якого був основником), був теж організатором і інструктором різнородних таборів, бунчужним зустрічей, Свят Весни та інших імпрез. М. Стефанів сповняв теж інші виховні й адміністративні завдання в Пластовій Станиці Едмонтону, а саме був керівником Кадри виховників, заступником станичного, осередковим Сньйорату в Едмонтоні та проводив інші дрібні діловодства.

В 1970 р. Головна Пластова Булава відзначила пл. сен. М. Стефанова високим сеньйорським відзначенням — „Орденом Святого Юрія в сріблі", за його визначну виховну працю у Пласті.

М. Стефанів — пластун по ділі й у вислові. У свойому повиборчому слові як станичний він сказав: „...я вступаю в великі черевики мойого попередника, Петра Саварина, але буду старатися сповнити свій пластовий обов'язок у міру моїх сил.

Із гаслом „лицем до молоді" буду старатися присвятити найбільше уваги виховній праці Пласту і втягнути якнайбільше старшого пластунства до цеї праці".

НОВА СТАНИЧНА СТАРШИНА

15-го грудня 1972 р. відбулися в Пластовому домі загальні річні збори Пластової станиці в Едмонтоні, на яких вибрано нову пластову станичну старшину на 1973 рік в такому складі:

станичний пл. сен. М. Стефанів; містостаничний — пл. сен. Я. Іванусів; писар — пл. сен. О. Родинюк; скарбник — пл. сен. М. Наконечний; кошова — пл. сен. В. Кунда; кошовий — пл. сен. Б. Олійник; суд чести — пл. сен. Я. Іванусів, пл. сен. В. Кунда і пл. сен. О. Саварин; станична рада (контрольна комісія) — пл. сен. П. Саварин, пл. сен. М .Татчин і пл. сен. Т. Слабий; кадра виховників — пл. сен. М. Дитиняк, пл. сен. М. Росляк; бібліотекар — пл. сен. О. Логвиненко; референт преси — пл. сен. Н. Цинцар; представники до КУК — старша пластунка Л. Гуглевич і ст. пл. М. Базюк; референт зовнішніх звязків — ст. пл. Л. Гуглевич; вільний член — пл. сен. О. Манастирська.

На референта спорту нова станична старшина кооптувала ст. пл. М. Гроха. На станичного господаря Пласт-Прият має виделеґувати одного із своїх членів. До Станичної старшини входять теж кожночасний: голова Пласт-Прияту, яким зараз є п. І. Бумбак; осередковий сеніорату пл. сен. мгр. М. Хомяк; осередковий старшого пластунства ст. пл. Л. Маркевич; та керівник діточого театру „Юна мрія" пл. сн. М. Дитиняк.

Учасникам зборів подано до відома що звязковою куріня юначок є ст. пл. Л. Бойко, опікункою пл. сен. С. Трильовська, а зв'язковим куріня юнаків є ст. п. М. Базюк, гніздовою і гніздовим новацьких гнізд є ст. пл. Х. Стефанів і пл. сен. С. Пристасцький. Архівом пластової станиці в Едмонтоні занимається пл. сен. Н. Цинцар.

II

В загальних річних зборах взяли участь старше пластунство, сеніори та делегати із Пласт-Прияту. Зборами проводила пл. сен. В. Кунда, а секретарював пластун сеньйор Я. Іванусів.

Звідомлення про діяльність пл. станиці в минулому році склали поодинокі діловоди станичної старшини: пл. сен. Т. Слабий — писар; скарбник — пл. сен. М. Наконечний, котрим станиця гордить-

(закінчення на стор. 5.)

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 21 січня:

год. 3-а попол. концерт з нагоди Української державности в залі Українського культурного цитру св. Василія (10819 - 71 аве).

* * *

Понеділок, 22 січня:

год. 10 ранку вивішення українського прапору біля будинку міської управи в Едмонтоні.

* * *

год. 8-а вчора в залі УНД-ому засідання ширшої ради представників едмонтонських віділів БУКК.

* * *

Середа, 24 січня:

год. 8-а вечора, в залі УНД-ому сходини ширшої ради Братства Українців Католиків міста Едмонтону.

* * *

Неділя, 11 лютого:

год. 2.30 попол., річні Загальні збори УНД-ому в залі УНД-ому.

Важливе Повідомлення

ПОЧИНАЮЧИ ВІД 22 СІЧНЯ 1972 Р.

будуть

НОВІ ТЕЛЕФОНИ ДЛЯ АЛБЕРТСЬКОЇ КОМІСІЇ ДЛЯ ЗДОРОВНОГО ОБЕЗПЕЧЕННЯ:
ALBERTA HEALTH CARE INSURANCE COMMISSION

ЗАПИТИ Й ІНФОРМАЦІЇ — 453-4211

ОБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ОЦІНКА ВІДШКОДУВАННЯ — 429-1741

118 AVE. AND GROAT ROAD — 453-4110

Alberta
HEALTH CARE
INSURANCE COMMISSION

Митрополит Кир Максим про Помісну . . .

(закінчення з стор. 4.)

Канади, зайняли становище і яке відносно цього листа Кардинала Війо?

Ієрархія нашої Української Католицької Митрополії в Канаді зайняла становище до інтервенції Й. Ем. Кард. Війо, в своєму листі з 12 жовтня 1972 року зверненому до Апостольського Про-Нунція в Оттаві. Зміст цього нашого спільного листа покривається засадничо з думками, висловленими в цьому інтерв'ю.

5. Часто зустрічаємо тепер вислови „Помісна Церква", багато з нас не розуміє дійсного значення слова „Помісність"?

Вислів „Помісна Церква" — новий у нашій церковно-канонічній літературі. Він є українським перекладом латинського вислову, вживаного в декреті „Про Східні Католицькі Церкви" II Ватиканського Собору, „Екклезія партікуляріс". Цей латинський вислів означає в цьому Соборному декреті ті Церкви, що мають або повинні мати в своїй ієрархічній структурі посередню юридичну владу між владою єпископів і владою Папи, тобто конкретно Церкви, що мають або повинні мати в своєму проводі Патріяхів або Верховних Архиєпископів, очевидно, з власним своїм літургічним обрядом і канонічним правопорядком.

6. Маємо до Вас питання особистого характеру: Як нам відомо, колись існувала Українська Єпископська Конференція і Ви були її головою. Що сталося з цією Конференцією і як мається справа Вашого головства?

Українська Єпископська Конференція існувала в нашій Церкві у вільному світі до приїзду Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кир Йосифа до Риму в 1963. В 1963 році, на врочистій зустрічі українського католицького Єпископату з нашим Ісповідником Віри, в Колегії св. Йосафата 28 вересня в Римі я уступив з посту Голови Конференції і передав провід наших нарад Верховному Архиєпископові. З того часу по сьогоднішній день тільки Верховний Архиєпископ скликав Синоди нашого Українського Католицького Єпископату і тільки він був предсідником нарад.

Для усунення будьяких сумнівів у цій справі з боку Св. Конгреції для Східних Церков, я подав на письмі, 6 травня 1967 року цій Конгрегації свою резигнацію Голови нашої кол. Єпископської Конференції. Східна Конгреція, однак, не хотіла прийняти цього мого письма.

В часі нарад Постійного Синоду нашої Церкви, в днях від 4—8 червня 1972 року в Римі, я поставив внесення, щоб або я особисто або наш Постійний Синод вислали окреме письмо в цій справі до Секретаріяту Стану з заявою, що в нашій Церкві немає Єпископської Конференції, і що, як наслідок я не є її головою, але що в нас діє Архиєпископський Синод, під проводом Верховного Архиєпископа, згідно з існуючим східним правом та постановами II Ватиканського Собору. По дискусії над цим моїм внесенням дішено, — як це подано у Звіті з цих нарад у „Вістях з Риму" з 20 червня 1972 року, ст. 8, такого письма не висилати, тому що Блаженніший Верховний Архиєпископ Кир Йосиф уже давніше повідомив Секретаріят Стану, що в нас такої конференції немає, а тільки Синод під проводом Верховного Архиєпископа".

Дня 21 червня 1972 року Блаженніший Верховний Архиєпископ звернувся до мене з проханням вислати на його руки окреме письмо до Секретаріяту Стану з заявою, що в нашій Церкві немає Єпископської Конференції і що я не є її головою, але що в нас діє Архиєпископський Синод під проводом Верховного Архиєпископа. Дня 13 липня 1972 я вислав на руки Блаженнішого листа такого змісту до Секретаріяту Стану, з намагою, щоб у наступному річнику „Аннуаріо Понтіфіціо" подано правильну інформацію про форму колегіяльної дії нашого Єпископату, цебто про Синод нашої Церкви під проводом Блаженнішого.

7. Чи будемо мати свій Український Патріярхат і що треба робити; щоб він став дійсністю?

Коли йдеться про Патріярхат нашої Української Католицької Церкви, я певний, що з Божою поміччю, при об'єднаній праці всієї нашої Ієрархії і вірних нашої Церкви, ми такий Патріярхат будемо мати. Але до того нам треба передусім скріпити нашу Церкву духово, розвинути її організаційно та поширити в ній велику любов цілої Христової Церкви, передусім у нашому українському обряді, зі всіми формами його літургічних богослужб, мистецтва та нашого прадідівського канонічного правопорядку. Навіть ті тяжкі, болючі досвідчення, що їх переживає сьогодні наша Церква на землях України, та різні труднощі, що стрічаємо їх нині у вільному світі, якщо ми їх належно використаємо,, можуть нам помогти й приспішити цей день — день завершення ієрархічної структури нашої Церкви нашим власним українським Патріярхатом.

ВИМОГИ І ЗАСТЕРЕЖЕННЯ БЕРЕСТЕЙСЬКИХ ВЛАДИК

(УПБ, Рим) — Коли московським царям вдалося вимусити й виторгувати в Константинополі право на патріярхат у Москві, українські владики почали думати про рятунок Київської Митрополії, знаючи, що цар скорше чи пізніше простягне руку по неї. Вже від давна Москва приманювала Київських Митрополитів до себе й ті, переважно, резидували в Москві. З установленням Московської Патріярхії наші владики були змушені рятувати свою Церкву перед загарбництвом Москви.

В часі Берестейської Унії ціла правобережна Україна з вісьмома єпархіями належала до Речі Посполитої Польської. Польща також бачила небезпеку Москви, яка з юрисдикцією зможе впливати також і на політичні справи.

Рішення українських владик не наступило відразу. На владичих престолах сиділи достойні й поважні люди, яким на серці лежало добро Церкви. Повних п'ять років вони сходилися на синодальні наради, шукаючи способу як рятувати Церкву перед Москвою. Наради були засекречені, щоб із зовні не було перешкод. Однак Львівське Ставропігійське Братство вже в 1592 р. довідалося і написало до константинопільського патріярха, що „багато русинів думає над тим, як би то піддатися Папі і через те привернути лад і спокій у Церкві". З вислову Братства видно, що не лише владики клопоталися долею Церкви, але й „багато русинів", значить, представники всього українського суспільства бачили загрозу, яка сунулася з півночі. Одиноке Львівське Старопігійське Братство, яке завдячувало грецькому патріархові ставропігію, тобто відзначення патріяршим хрестом і повновластями; противилось унії української Церкви з Римом.

Треба згадати, що з кінцем XVI століття Київська Митрополія була розлога і обнимала вісім єпархій, а саме: 1. Київська архиєпархія на чолі з митрополитом Михайлом Рагозою, 2. Володимирська і Берестейська єпархія з єпископом Іпатієм Потієм, який був промотором унії з Римом, 3. єпархія Луцька і Острозька з єпископом Кирилом Терлецьким, 4. Полоцька і Витебська з архиєпископом Григорієм Гермогеном, 5. Перемиська і Самбірська з єпископом Михайлом Копистинським, 6. Львівська з Гедеоном Балабаном, 7. Пинська і Турівська з Леонтієм Пелчинським і 8. Холмська з єпископом Діонісієм Збируйським.

Крім єпископів-ординаріїв у деяких єпархіях були ще й єпископи помічники, а в Пинській і Турівській єпархії був єпископ-номінат Иона Гоголь.

Між владиками переважала думка, що одинокий рятунок Київської Митрополії є злука з Римом.

Вже в 1590 р. єпископи постановили відбути Собор у Белзі, але митрополит Рагоза змінив місце і переніс до Берестя. До Белза з'їхалися на передсоборові наради чотири єпископи: Кирило Терлецький, Гедеон Балабан, Леонтій Пелчинський і Діонісій Збируйський, а звідтам подалися до Берестя. З собою привезли до Берестя постанови, яких датовано в Берестю і звідтам проголошено. Владики писали, що їм „совість наказує дбати про спасення свого народу і провадити їх до згоди і єдности під зверхністю Святішого Вітця". Дальше пишуть владики: „Застерігаємо собі лише те, щоб нам не нарушувано всі наші цереміїї й обряди, то є Службу Божу й цілий церковний порядок, якого держиться здавна наша східня Церква".

Предметом нарад у Бересті були потреби нашої Церкви. Владики видали послання до духовенства й вірних і постановили рік-річно з'їжджатися до Берестя на соборові наради. Наложили навіть покуту тим владикам, які не з'являться на Соборах. Собори владик відбувалися щороку, як було постановлено, аж до 1593 р. включно. Потім сторпедував справу Унії князь Константин Острозький, в наслідок чого два владики від неї відступили, а саме Михаїл Копистинський, єпископ перемиський, і Гедеон Балабан, єпископ львівський. В додатку, конституція Польщі заборонила всякі зібрання в часі неприявности короля, отже в 1594 р. відбулися тільки приватні наради владик, без участи львівського й виленського братств.

В 1595 р. відбувся Собор у Берестю під проводом митрополита. На цьому Соборі владики написали грамоту, яку пізніше відчитав українською й латинською мовами крилошанин Евстахій Володкович у Римі перед папою Климентом VIII і кардиналами латинської Церкви.

До Риму вибралися владики Іпатій Потій і Кирило Терлецький і предложили Папі Климентові VIII справу єдности української православної Церкви з Римом. Відносини в українській Церкві не були чужі Папі. Він же ж був передше нунцієм у Польщі, поки став Папою. По прибутті представників української Церкви до Риму, Папа скликав кардиналів на наради, які тривали кілька тижнів. Наші владики настоювали на тому, щоб Папа, без змін, прийняв усі предложені вимоги, щоб „справовання Святих Тайн і цілий український обряд залишалися ненарушеними, такими, якими були до хвилі унії і щоб не лише тепер, але й на будуче не змінювали".

В нарадах із кардиналами Папа прийняв усі домагання українських владик. Не вимагав, щоб вони додавали до Вірую „і Сина" і згодився залишити юліянський календар, бо владики заявляли, що того бажає ввесь український народ. Колиж скінчилися наради, тоді Евстахій Володкович відчитав грамоту, писану 12 червня 1595 р., такого змісту:

„Грамота руських єпископів з дня 12 червня 1595, відчитана на торжественній Консисторії папській для довершення Унії Русинів з Римом дня 23 грудня ц.р."

Приводячи собі в пам'ять цілковиту згоду й єдність Східної й Західної Церкви, котрої стерегли наші предки під зверхністю й управою св. Апостольського Престола Римського, — з другої ж сторони розважаючи незгоди й розколи, які нині взмоглися: ми не могли не дізнати з тої причини як найбільшої горести: для того то безнастанно молили ми Господа, щоби з'єдинив нас колись в єдности віри, вижидаючи, аж би зверхники й пастирі нашої Східної Церкви, під котрих зверхністю дотепер ми зіставали, схотіли поважно подумати о запровадженню єдности й згоди, о що в Богослуженях щоднеo молять Бога, й тій справі посвятили усильні старання й увагу. Однак, коли ми побачили, що надармо чогось подібного від них можна надіятись, не так може в наслідок злої волі й нерозваги їм властивої, як радше для того, що стогнучи в тяжкім ярмі неволі тирана жорстокого й для релігій Християнської чужого, ніяк не можуть стреміти до того, чого би собі найбільше бажали: ми, що позістаємо в тих предiлах під пануванням Найяснішого Короля Польщі, Швеції й Великого Князя Литви, й котрі з тої причини можемо користуватись свободою, уважаючи на свій обов'язок й не хотячи шкодити собі самим й вівцям Христовим, о котрих дбати належить до нас, а совість свою обтяжати в тім взгляді погубою стілько душ, що єсть наслідком тої незгоди, — рішили за помочею Божою приступити до єдности, що вже була пред тим між Церквою Східною й Західною а котру наші попередники постановили на Соборі Фльорентійськім, в тій цілі, щоби ми з'єдинені узами тої єдности, під зверхністю й управою Вашої Святости, могли одними устами й одним серцем славити й величати Божественне й найсвятіше ім'я Отця і Сина й Святого Духа.

Для того то за відомостю й волею нашого Пана Жигмонда Третого, з Божої ласки короля Польщі, Швеції й Великого Князя Литовського, котрий занявся тим ділом з особлившою й дуже умною ревністю: посилаємо до Вашої Святости найдорожчих й достойних наших братів в Христі Ипатія Потія Первопрестольника й Єпископа Во-

(закінчення на стор. 7.)

З СОВЄТСЬКОЇ ЖАХЛИВОЇ ДІЙСНОСТИ

З ДОПОВІДІ КОЛ. В'ЯЗНЯ СОВЄТСЬКИХ КОНЦЕНТРАЦІЙНИХ ТАБОРІВ ШІФРІНА

КАТОРЖНІ ТАБОРИ

А. Шіфрін, який провів 10 років свого життя в совєтських каторжних т.зв. трудових таборах суворого режиму, пізнав ці табори дуже добре на власному досвіді. Шіфрін зустрічався в таборах з тисячами політичних в'язнів: жидів, українців, росіян, татар, грузинів, узбеків, білорусів та всіх інших національностей, що живуть у СССР. Ці табори є страшні. Життя в них може зрозуміти лише той, що пройшов крізь їхнє пекло. Ніякі оповідання, ніякі описи не можуть представити вірно обставин, серед яких приходиться жити каторжним в'язням. Після смрти Сталіна якийсь час умовини в таборах були дещо покращали, бо совєтська влада не знала, як укладуться на далі політичні відносини в СССР. Але від 1959 р. режим в таборах загострено й він зовсім дорівнює, якщо не перевершує режим за сталінських часів. Обмежено до одного в році писання листів й то до найближчої родини. Обмежено теж одержування посилок, в яких одначе не можна пересилати ні масла ні м'яса. І одержування одного в рік листа та пачок узалежнено від того, чи каторжних виробив накладену на нього норму праці. Якщо не виробив, то він не має права ні на листа ні посилки. А норма праці дуже висока й виснажуюча, зокрема при нужденних харчах, які дістають в'язні. Тому не диво, що чимало в'язнів або кінчать самі самогубством, або вдають, що хочуть втікати чи вчинити якийсь інший недозволений таборовим режимом вчинок, й гинуть від куль кагебівських сторожів каторжних таборів.

Одинока віра в Бога, дає в'язням силу переносити й видержати жахливі знущання в каторжних таборах. У висліді багато в'язнів, які колись були недовірками, чи навіть діяльними безбожниками, в таборі стали віруючими, бо кожна людина носить у душі якусь Божу іскру. Ця віра в Бога поширюється що раз то більше в СССР. Бо віруюча людина почуває себе свобідною й тратить страх навіть перед каторжною неволею. І то є якраз те чого найбільше бояться комуністичні провідники СССР, які переслідують кожну релігію всіми можливими способами, бо віруючі люде тратять страх перед всякою властю, не бояться переслідувань, вони їх переносять терпеливо й з усмішкою на устах. Й якраз то є найбільше страшне для КГБ та совєтських комуністичних провідників, бо то вже небезпека й загроза для їхнього володіння. Очевидно, що тепер ще небагато того роду, готових на все, людей у СССР. Але їх число постійно зростає й охоплює що раз то ширші круги совєтського суспільства.

Найбільше число в'язнів в совєтських каторжних таборах становлять таки українці. Їх вивозили туди масово після „освободження" Галичини в 1939 р., а ще більше після чергового „визволення" в 1944 р. Їх привозили до таборів тисячами й тисячами; вони гинули з виснаження, надмірної праці, голоду, холоду та захворінь, якими управа каторжних таборів зовсім не турбується. Одначе українців каторга не зламала. Вони держаться мужно й твердо, не поступають ніколи таборовій управі, борються за свої права й піддержують на дусі в'язнів інших національностей. До таких належав м.ін. теперішний Кардинал Йосиф (Сліпий), з яким Шіфрін був у одному таборі три роки, недавно звільнений, після 25-річної каторги, д-р В. Горбовий, В. Мороз та тисячі інших, що разом з Шіфріном, ділили недолю каторжних таборів. Про кардинала Сліпого казав Шіфрін, що, хоч його нераз побивали за якунебудь дурницю, а головне за те, що він і вранці, перд виходом до праці, й після повороту з важкої каторжної праці, перемучений та виснажений, які постійно насмівалися з релігії та молитви. Завзятість теперішнього кардинала Йосифа була така велика, що вкінці й таборова старожа махнула на нього рукою й радше уступалася йому з дороги, бо знала, що ні шиканами ні побоями не зможуть його зламати. Так твердо держалися теж й інші українці, які воліли радше згинути, як поступитися перед таборовою сторожею .

Шіфрін говорив, що знає теж про вбивство 500 українських жінок у Воркуті, які не хотіли поступитися перед таборовою сторожею. Про їхню геройську смерть говорили з подивом у всіх каторжних таборах, бо ця вістка дійшла всюди.

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА „УВ" — ТІЛЬКИ $6.00

Styles
Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10128 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

BAYDALA DRUGS
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ORBIT
ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця,
ЕДМОНТОН 15, АЛТА
Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

Нововибраний станичний . . .

(продовження з стор. 4.)

ся за його зразкове книговедення. Його звіт вказав скільки праці наш друг вложив в минулому році у зв'язку із набуттям і сплаченням Пластового Дому. Станичний господар п. Бурак звітував про господарку пластової станиці, а головно про відновлення і устаткування домівки. П. Бурак заслуговує на велике признання за його господарську працю в пласті в минулих роках.

Станичний референт преси — пл. сен. О. Саварин подала звіт багатих дописів про працю Станиці в минулому році. Про виховну працю в Станиці звітували поодинокі діловоди мужеського коша — гніздовий пл. сен. С. Пристасцький, і зв'язковий ст. пл. М. Балюк, кошова дівочих частин пл. сен. В. Кунда, керівник кадри виховників пл. сен. М. Стефанів. Звіт про працю старшого пластунства осередкового ст. пл. Л. Маркевича прочитала ст. пл. В. Саварин, а звіт сеньйорської праці склав осередковий сеніорату мгр. М. Хомяк. Про працю діточого театру „Юна Мрія" — коротке звідомлення керівниці пл. сен. М. Дитиняк прочитала пл. сен. О. Логвиненко.

Вони звітували, що виховна праця переводилася по частинах, гуртками й роями. Молодь перебила відповідні пластові іспити, осягнувши пластові ступені. Слід згадати, що в тому році станиця здобула першого скоба пл. Ю. Дитиняка і три вірлиці (пл. Л. Кунду, пл. Л. Суховерську і пл. М. Цинцар). Були улаштовані два окремі табори, один для новацтва на Єпархіяльній оселі та гірський для юнацтва. Внутрішні імпрези були: традиційне 1-го листопада і пл. свято весни. Крім того обидва юнацькі курені відмітили своїх патронів — Уляну Кравченко й Петра Конашевича Сагайдачного. Юнацтво й новацтво організували різнородні пл. заробітки, юначки улаштували ярмарок, були висвітлені фільми із гірських таборів і інших пл. імпрез, улаштовували пл. виставки різних робіт і зацікавлень, стінгазетки, а також мистецькі виступи. Завдяки пл. сен. М. Дитиняк Станиця одинока на Канаду може похвалитися діточим театром „Юна Мрія", що мав гарний успіх із виступом „У чужому Пір'ю" (М. Підгірянки) на весні 1972 р. Довголітня пластова виховниця пл. сен. М. Дитиняк уважає, що діточий театр є актуальною справою і є одним із елементів виховного засобу, яким можна зберегти українську етнічну групу та її ідентичність в Канаді.

Пластова Станиця дбала про вишколи нових виховників і інструкторів. Старше юнацтво відбуло вишкіл таборової булави, а один юнак, (Ю. Дитиняк) відбув вишкіл „Лісової школи" біля Ню Йорку. Для зв'язку з Пластом в інших місцевостях станиця річно висилає своїх членів, переважно виховників, на різні з'їзди й зустрічі. Того року гніздова пл. Х. Стефанів взяла участь у з'їзді гніздових в Торонті, а пл. Ю. Дитиняк взяв участь у з'їзді зв'язкових теж у Торонті. Також пластуни з Едмонтону (пл. Л. Суховерська, пл. М. Цинцар, пл. Л. і Р. Гуглевич, пл. О. Говда та пл. Т. Ільків, на власний кошт), взяли участь у ювілейній Пластовій зустрічі біля Ню Йорку, з нагоди 60-річчя українського Пласту.

Юнацтво відбувало спільні сходини обох куренів із цікавими дискусіями. Сеньйори відмітили річницю Петра Конашевича Сагайдачного.

Пластуни зустрічали арх. Величковського, брали участь у похоронних відправах пл. сен. о. Н. Жана ЧСВВ та інших пл. приятелів.

В минулому році з приводу сплати пластового дому і з нагоди 60-ліття Українського Пласту Пластова Станиця величаво відмітила ціх дві події під час Тижня Пластуна. З тої нагоди видано станичні відзначки та станичну одноднівку з історією набуття пластового дому. Відбулося посвячення пластового дому. Владики обох церков спільно відправили Молебень. В цій імпрезі взяли участь почесні гості з Торонта голова Крайової управи пл. сен. Р. Вжесневський, Булавна пластунок Т. Онищук та Булавний пластунів Джулинський. Після посвячення дому та мистецької пластової програми відбулося чайне прийняття. В пластовій домівці є почесна таблиця фундаторів.

Пластова Станиця брала участь у всіх святкуваннях що їх організував КУК, та була зарепрезентована на імпрезах, що їх улаштовували інші українські організації, а зокрема молодечі.

Члени пластової станиці працюють та занимають провідні місця різнородних клюбів, установ і підприємств.

Реасумуючи працю Пластової Станиці пл. сен. П. Саварин, сказав: „...життя в станиці кипіло, а праця йшла повним руслом . . . в станиці була товариська атмосфера, яка упрямнює працю і дозволяє осягнути певний рівень". Він заявив що Пласт буде існувати, якщо будемо мати людей, які не жалітимуть ні свого часу ні енергії для виховної праці в Пласті та якщо буде прихильне відношення громади до нас і наше відношення до громадянства. Дальше звітував уступаючий станичний... „пластуни в Едмонтоні мають пластовий дім сплачений, перебудований і до великої міри влаштований. „Мало того, нам ще і в касі дещо осталося, а то велика ласка Божа. Від щирого серця дякую всім за співпрацю в цьому великому ділі. Без моральної і конкретної допомоги пластунства, Пласт-Прияту, батьків і матерей та громадянства діло булоб не пішло". „Радіймо що українська спільнота має таке велике довір'я до нас і бережімо те довіря. „Єдність діла і думки вдержує нас на поверхні життя". „Щасти Боже новій станичній Старшині".

Пл. сен. В. Кунда, член суду чести, висловив признання уступаючій станичній старшині, а зокрема станичному П. Саваринові за його велику і наполегливу працю в набутті пластового Дому. Голова Станичної ради пл. сен. О. Манастирська подала висновки із контролі книговедення у станиці, заявляючи, що все є у належному порядку. Після уділення абсолюторії уступаючій станичній старшині, номінаційна комісія (О. Манастирська, З. Васараб, М. Хомяк, О. Логвиненко і Н. Цинцар) подала склад нової станичної старшини на 1973 р., а загальні збори одноголосно прийняли й затвердили вибір. Річні збори Станиці пройшли урядово й успішно. Учасники зборів розійшлися домів із повним задоволенням святкувати Рідзвяні Свята та з думкою, щоб по звичаю, від Станиці піти з колядою відвідати українські доми і побажати з Різдвом Христовим, Новим Роком і Св. Йорданом всього добра — щастя, здоров'я, любови, згоди, успіху веселости і многих літ!

Надя Цинцар — станичний прес-реф.

Річна передплата "УВ" – тільки $6.00

ПЕРЕСТОРОГА: Департамент Національного Здоров'я й Опіки дораджує, що з куренням збільшується небезпека для здоров'я.

Едмонтон, Алберта: – у срібний ювілей п-ва Стефана й Анни Гнатюків

Бувають в людському житті хвилини, що живими лишаються на все життя. Їх ми ніколи не забуваємо, що більше, вони стоять перед нами такі, наче б саме тепер збувалися. До таких хвилин у житті п-ва Степана й Анни Гнатюків треба зарахувати день їхнього вінчання, що відбулося тому 25 років, 24 квітня 1947 року. То вінчання не мало на собі блеску, що до нього привикли ми тут у Канаді. Скромне було, бо відбувалось у таких же обставинах, в таборі переміщених осіб у повоєнній Німеччині, далеко від рідних батьків та рідної української землі. Але мало воно одну важливу прикмету. Було християнським і повним святости. Благословив молодят, дивним збігом обставин, колишній парох села Білявці, де народилась ювілятка, сьогодні вже померший о. Григорій Цюпка.

Родина п-ва Гнатюків зліва доправа син Олег, ювіляти Анна й Степан, дочка Орися.

Ювілят Степан Гнатюк народився в селі Клекотів біля Бродів на українському Поділлі в родині Луки й Еви з роду Кіт Гнатюків. Шіснадцятьрічним хлопцем мусів їхати в Німеччину на роботи, то й не мав коли зазнати родинного щастя в домі добрих батьків. Ювілятка Анна Гнатюк народилася в сусідньому до Клекотова селі Білявці в родині Михайла й Еви з роду Сенишин Мончаківських. П'ятнадцятьрічною дівчиною її вивезено теж до Німеччини на працю і там вона залишилась на примусовій праці аж до кінця другої світової війни. Хоч обоє ювіляти виростали в сусідних селах, себе не знали. Стрінулися щойно в Німеччині в тій самій місцевості на праці у німецьких баворів. Треба сказати добра доля звела їх. Вони пізналися, заприязнилися, полюбилися і у висліді в церковному вінчанні з'єдналися на ціле своє життя.

1948 р., за старанням свояків ювілятки п-ва Михайла й Анастасії Сацьків, вони з Німеччини щасливо в день св. Михайла приїхали до місцевості своїх свояків Сацькових Моркемб в Алберті. Шукаючи праці, п. С. Гнатюк виїхав був на 8 місяців до Лойдмінстер, але пуття з того не було. Накінець обоє перенеслися жити до Едмонтону, бо тут мали найкращі можливості для забезпечення працею. Тут включилися вони обоє в організоване українське життя. Коли ж за благословенням Владики Ніла створилась парафія св. Юрія Побідоносця, п-во Гнатюки стали її примірними парафіянами.

Щоб відзначити радісну подію 25-річчя вінчання батьків, їхні добрі діти Олег і Орися подбали про те, щоб вшанувати батьків з їхнім ювілеєм. У своє 25-річчя відсвяткували п-во Гнатюки свій ювілей. Почався він в парафіяльній церкві св. Юрія Побідоносця Молебнем, що його відслужив в наміренні ювілятів їхній парох о. В. Тарнавський. Дружбами ювілятів у часі богослуження були п. В. Зінюк та п-і Н. Доблянко.

По Молебні відбулась в залі УНД-ому ювілейна гостина. При головному столі, на якому пишався гарний рідний коровай, сиділи обоє ювіляти зі своїми дітьми Олегом та Орисею, о. парох з дружиною, дружби, родина та близькі приятелі ювілятів. Господарем гостини був п. Іван Грушка — свояк ювілятки. По молитві та короткому слові пана господаря, яким він привітав ювілятів, почалась ювілейна гостина. Підчас гостини промовляли ще син ювілятів студент університету Олег, приятель ювілятів п. Л. Федун, п-і А. Сацьків — їхня своячка та о. парох.

Син Олег, вітаючи батьків в своєму імені та сестри Орисі, висловив радість, що вони — діти діждали справляти батькам срібний ювілей подружого життя. Він дякував батькам за виховання та обіцяв, що ніколи ні він ні його сестра не зійдуть з дороги вказаної батьками. Від односельчан вітав ювілятів п. Л. Федун. В першій мірі він вітав їх від неприявних на гостині найближчих з родини — тата та матері і брата п-і Анни та матері й сестри п. Степана. Згадав п. Л. Федун також померлого батька п. Гнатюка бл. п. Луку, висловлюючи при цьому надію, що покійний, який так любив свого сина, напевно перед престолом Всевишнього вимолює ювілятам Божого благословення, посилаючи в той спосіб їм свій батьківський привіт. Від родини, що тут в Канаді, вітала ювілятів п-і А. Сацьків, за якої старанням п-во Гнатюки й приїхали до Канади. Парох ювілятів о. В. Тарнавський вітав їх від парафії св. Юрія. Він звернув увагу приявних на прикмети духа ювілятів. Вони практикуючі християни. Віддані діти своєї Церкви та народу. Примірні парафіяни церкви св. Юрія Побідоносця. У жертвенності для своєї парафії, говорив о. парох, п-во Гнатюки передують кожного року, даючи цим приклад іншим до наслідування. Вони гарно виховують своїх дітей, навчаючи Божого закону та вщіплюючи в їхні душі любов до рідного народу. Починаючи з дитячого садочка, вони посилали своїх дітей на рідне навчання і в рідній школі і на курсах українознавства. Обоє діти ювілятів є діяльними членами юнацької організації СУМ, в якій п. Олег був заавансованим виховником. Їхній син, одідичивши від батьків непересічні прикмети духа, став передовим між студентами едмонтонського Університету і в висліді співтоваришці українці вибрали були його головою студентського українського університетського Т-ва. Хай Господь Бог — кінчив своє слово о. парох — благословить вас достойні ювіляти, а ваших добрих дітей хай збереже для рідної Церкви та народу.

З черги доня ювілятів Орися вручила батькам ювілейний дарунок від усіх приявних — срібне столове накриття. Під звуки грімкого многоліття п-во Гнатюки прийняли від доні дарунок, висловлюючи при цьому поглядом щиру вдячність усім приявним. Накінець говорив п. С. Гнатюк. Він зворушено дякував Господу Богу за опіку над ними обоїма в дотеперішньому житті. Дякував дітям за приготування ювілейних святкувань, о. парохові за молитви та церковне благословення, а всім приявним за вшанування їх обоїх з ювілеєм та ювілейний дарунок. З приводу цього ювілею п-во Гнатюки жертвували на пресфонд „УВ" $20.00. Молитвою закінчилася ювілейна гостина, а музика запрошувала всіх до танцю, що продозжувався пізно в ніч. В тому часі ще багато гостей підходили до ювілятів й особисто вітали їх та складали свої побажання. Приємною і невимушеною була атмосфера на цьому ювілейному прийнятті. Дай Боже, щоб і життя ювілятів плило дальше таким же, як дотепер, щасливим і Богом благословенним руслом. На многі літа достойним ювілятам п-ву Степанові та Анні Гнатюкам.

Приятель

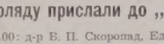

На коляду прислали до „УВістей"

По $10.00: д-р В. П. Скоропад, Едмонтон.

По $6.00: Н. Бонзал, Ванкувер, Б.К.

По $5.00: о. В. Галярник, Принць Джордж, Б.К., Ю. Гук, Ріджайна, Саск., п-і К. Форден, Кенастон, Саск., М. Готра, Едмонтон, п-і А. Трач, Ванкувер, Б.К., п-во М. і М. Прихідки, Торонто, Онт., Н. Зінько, Лек Ла Біш, Алта.

По $4.00: п-і А. Федак, Годсон Бей, Саск., К. Горностай, Едмонтон, Р. Буцуляк, Джесмин, Саск., п-і І. Федун, Донки, Б.К., К. Осташевський, Бигар, Саск., П. І. Юзвишин, Едмонтон, М. Галаішин, Твей, Саск., п-і М. Яковишин, Вінніпеґ, Ман., о. В. Жолкевич, Торонто, Онт., В. Мадай, Едмонтон, Ю. Пилипчук, Саскатун, Саск., О. Боєчко, Торонто, Онт.

По $3.00: І. Кухаришин, п-і К. Токарик, Едмонтон М. Крачковський, Келвінгтон, Саск., С. Сидяга, Веґревил, Алта., п-і М. Углик, Принц Алберт, Саск., Г. Сироїд, Вилна, Алта.

По $2.00: п-і К. Кузіна, Арборґ, Ман., І. Владика, Мензій, Ман., В. Шадяк, Ді Па, Ман., М. Свистун, Евансбурґ, Алта., о. Л. Рамач, Свифт Курент, Саск., п-і П. Гурба, Васетна, Алта., Д. Галько, Норт Бетелфорд, Саск., А. Загарійчук, Стінен, Саск., С. Крук, Бонівил, Алта., Д. Решетило, Торонто, Онт., І. Куцик, Вінніпеґ, Ман., Н. Зварич, Саскатун, Саск., Г. Квасніцький, Веґревил, Алта., Л. Рошко, Едмонтон, Л. Грабчак, Вінніпеґ, Ман., В. Іванчина, Принц Алберт, Саск., П. Гриценко, Велленд, Онт., п-і К. Н. Бздел, Елфрос, Саск., Ю. Лисак, Мондер, Алта., М. Кушнір ,Едмонтон, І. Колісник, Винярд, Саск., Т. Мандрика, Скарборо, Онт., К. Гловацький, Вінніпеґ, Ман., п-і А. Шодрій, Йорктон, Саск., І. Іванюк, Крестон, Б.К., Д. Мельник, Гемилтон, Онт., М. Хмара, Торгилд, Алта., п-во В. Курилович, Гримша, Алта., Ю. Шотило, Едмонтон, С. Сич, Гей Лекс, Алта., І. Федорович, Едмонтон, С. Лелик, Паришія, Алта., О. Богонос, Едмонтон, В. Василів, Вінніпеґ, Ман., п-во М. Сорока, Спірс, Саск., І. Фрес, Летбридж, Алта., В. Сеньків, Вернон, Б.К., С. Сиканда, Фервю, Алта., п-і В. Мостовий, Чурчбридж ,Саск., П. Багрій, Гемилтон, Онт., И. Лучанко, Ріджайна, Саск., Ю. Олійник, Елфрос, Саск., М. Чугайовський, Саскатун, Саск., п-і Г. Домашович, Вайдватер, Алта.

По $1.50: П. Бідулка, Вонда, Саск.

По $1.00: В. Фарина, Дейзленд, Алта., п-і А. Паславська, Гліден, Саск., п-і Г. Плаксій, Вадіна, Саск., п-і М. Сопко, Врокстон, Саск., В. Джура, Тондер Бей, Онт., М. Дорошенко, Атабаска, Алта., Ф. Смерчинський, Йорктон, Саск., Г. Войтович, Суррі, Б.К., М. Сас, Едмонтон, П. Жарій, Саскатун, Саск., М. Мороз, Саскатун, Саск., Й. Матіяцук, Клендоналд, Алта., М. Івасюк, Вермиліон, Алта., Д. Закордонський, Мондер, Алта., Ю. Калинка, Ошава, Онт., С. Пачковський, Росбурн, Ман., В. Зазуля, Вилінґдон, Алта., о. І. Мак, Киргонксон, Н. Ю. ЗДА., п-і А. Чічак, Гвайкорт, Алта., Г. Матвішин, Вакав, Саск., Н. Лазорко, Фервю, Алта., І. Семенюк, Мондер, Алта., С. Сивенький, Вернон, Б.К., Т. Гумен, Блейн Лейк, Саск., М. І. Крисько, Едмонтон, Г. Гринишин, Кинусо, Алта., І. Кутний, Едмонтон, п-і А. Граб, Фервю, Алта., В. Кулик, Вадіна, Саск., І. С. Мадараш, Бюкенен, Саск., П. Малицький, Геффорд, Саск., П. Скітско, Йорктон, Саск., И. Проць, Карвел, Алта., С .Вернюк, Вернон, Б.К., В. Котишин, Веґревил, Алта., п-і А. Корпан, Саскатун, Саск.

Усім шановним жертводавцям щиру подяку складає адміністрація „Українських Вісте".

В ГОСТЯХ НА УКРАЇНІ 1972 Р.

о. П. КРИВОРУЧКА

ВІДВІДИНИ ЛЬВОВА

По знаменитій, смачній вечері ми, туристи, сіли в автобус і поїхали на летовище, а мої гості пішли до свого автобуса й поїхали назад до Галичини до свого села Кривче, борщівського району. Вони хотіли заздалегідь повідомити мою родину, що я вже є в Україні й що незабаром туди приїду, а може навіть знову загощу до моєї рідної сестри та до нашої хати. А я в міжчасі з іншими туристами полетів літаком до Львова.

Наш літак приземлився пізною ніччю в середу, 19 липня на львівському летовищі. З летовища ми багато не бачили, бо летовище окружене парками, квітами та корчами. Нас провели кордоном будинку летовища до автобуса, який нас завіз до львівського готелю Інтуриста ч. 2. Тут ми скоро влаштувалися, нам поприносили наші валізи й ми скоро пішли спати, бо другого дня ми мали оглядати Львів. Не знаю, як сталося другим туристам, але я спав дуже добре й добре відпочав. Вранці, як звичайно, я відслужив св. Літургію, відчитав свій часослов і в год. 9-ій ранку був уже в їдальні на сніданні. Тут ми зустріли наших львівських туристів, з якими летіли з Канади. У Львові ми мали бути чотири дні. Кожного дня вранці я служив Службу Божу і кожного дня троє або четверо туристів були на моїй Службі Божій, служили до Служби Божої та приступали до св. Тайн. Між ними був теж диригент церковного хору парафії св. Андрея з Вінніпегу Василь Матвіїв. Наш досить гарний гурток із Канади звиджував спільно Львів, нам було весело й мило в рідному гурті.

Дуже мило провели ми неділю, 23 липня. Я відслужив св. Літургію, ми поснідали й розійшлися, кожний за своєю справою. Дехто сподівався, що зможе відвідати рідне село, інші мали гостей, — своїх рідних, зі своїх сіл біля Львова, а я рішився піти на Службу Божу до Преображенської церкви. Цього року до церкви вже можна було увійти передніми дверми. Минулого року передні двері чомусь були зачинені й треба було входити задніми дверми. В церкві служили більше св. Літургій. Одна за другою. Я був на двох Службах Божих. Служили обі Служби Божі молоді священики. В церкві було повно вірних. Молоді і старших. Були навіть молоденькі школярі, які підходили до тетраподу, хрестилися, цілували хрест та образ, склонювали перед тетраподом голову й відходили. Відтак клякали, молилися, а опісля вставали й відповідали враз із цілою церквою „Господи помилуй". Якщоб я сам того був не бачив, був би другому не повірив.

По відправі мабуть член церковної управи, бо він ходив по церкві з тацою, попросив і запровадив мене до захристії, де один священик роздягався. Ми познайомилися, говорили тихцем, щоб не турбувати людей у церкві, обмінялися думками, щиро стиснули собі руки на прощання й розійшлися. Й на черговій Службі Божій у церкві було багато людей, між ними чимало матерей з маленькими дітьми на руках.

Сама Преображенська церква гарно відновлена, але віднова ще не закінчена й велика занавіса закриває іконостас та головний престіл. Служби Божі служать при бічному престолі. В часі Служби Божої співала вся церква. Співали гарно й могутньо. Службу Божу служать у церковнослов'янській мові. Нічого не змінено нічого не скорочено. Проповідь була в українській мові, чисто на евангельську тему. Лише на великому вході вже поминали з „восточною" вимовою. Видно, мусять так...

ВІСТІ З ТОРОНТА

ДЕНЬ ПОМІСНОСТИ

Централя Українців Католиків Торонтської єпархії і Рада громадських організацій за Патріярхат, влаштували, 17 грудня м.р. День Помісности Української Католицької Церкви. Архиєрейський молебень у сослуженні двох митратів о. П. Хомина і о. В. Філевича та численного духовенства відправив Преосвящ. Владика Ізидор, у церкві Св. Покрови. Зараз по молебні велика заля церкви заповнилась по береги вірними, які прийшли, щоб у критичний час обставин у нашій Церкві, засвідчити відданість й прив'язання до наших традицій, та піддержати Голову нашої Церкви, Ісповідника Віри Верховного Архиєпископа Иосифа у його важких змаганнях за належні права нашої Церкви у сьогоднішних обставинах.

Сьогодні ціла наша спільнота у проводі із своїми єпископами й священиками, однозгідно й незмінно стане в обороні віковічних прав нашої Церкви. Сходинами проводив д-р Ю. Пелех, який з'ясував становище нашої Церкви та її права. Головне слово виголосив Преосвященний Владика Ізидор, зупиняючись на всіх аспектах листа Кардинала Війо та відповіди нашого Єпископату в Канаді. Приявні прийняли слова свого Владики з признанням і щирою подякою та часто нагороджували його слово рясними оплесками. То мабуть перший раз у житті нашої Церкви, що всі разом і на чолі з нашими Владиками, спільно обороняємо належні нам права. Одноголосно прийнято резолюції та привіт для Верховного Архиєпископа, що їх відчитав д-р М. Кушпета. Церковний хор Св. Покрови під проводом дир. С. Гуміниловича відспівав дуже гарно дві пісні а відтак прослухано рецитацію на честь Верховного Архиєпископа. Піднесені на дусі, присутні, щиро дякували організаторам імпрези, зокрема Преосвященному Владиці, закінчуючи сходини спільною піснею „Боже Великий, Творче Всесильний".

* * *

ВРОЧИСТИЙ БЕНКЕТ

Комітет Українців Канади відділ Торонто, влаштовує, 3 лютого 1973 у новому готелі „Фор Сізон Шератон" — напроти міської ратуші в Торонті, врочистий бенкет на честь сенатора П. Юзика, якому на початку 1973 р. сповняється 10 літ на становищі сенатора. Сенатор Юзик є одним з найбільше заслужених політичних діячів етнічних груп „чемпіоном культурної мозаїки Канади", з відповідним у ній місцем і для української культури і мови, оборонцем прав людини, зокрема в Україні, довголітним громадським діячем і науковцем.

* * *

СВЯТА ДЕРЖАВНОСТИ І СОБОРНОСТИ

Як щороку, старанням місцевого відділу КУК, дня 21 січня 1973 р. о год. 3-й по пол. у найбільшій залі Торонта-Мессей гол, відбудеться святочна академія для відзначення 22 січня 1918 і 1919 р. Свято державної соборности. Участь у мистецькій частині візьмуть найкращі мистецькі сили Торонта, визначні суспільно-громадські діячі і запрошені гості федерального, провінційного і міського урядів. На передодні святкувань буде проголошений мейором міста „Український тиждень", та буде вивішено національний прапор на міській ратуші.

* * *

В ОБОРОНІ НЕСКОРЕНИХ

Заходами Комітету оборони

(закінчення на 7 стор.)

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ЩЕ ПРО МОЄ СЕЛО

В. ГАВРИШ

Кажуть, що чоловік, чим більше старіється, тим більше пригадує собі свої молоді роки. Таке діється деколи й зі мною. Тепер, коли я вже троха підтоптався роками, мені завжди стає перед очима моє рідне село Калинівщина. Попри дорогу, що тягнулася з нашого села до Білого Потока, по лівій стороні були селянські хати, жили наші господарі. А від роздоріжжя, від якого вела дорога до крамниці нашого жида Аврамка, вже хатів не було. Троха дальше був горбок й на тому горбкові вже були знову селянські хати. А відтак далі в долину, вже була ґуральня, тобто фабрика горілки, нашого дідича Романа Охоцького. Дідич Охоцький садив для ґуральні цілий лан картопель. Він їх в осені не вибирав, а накривав соломою й землею й вони так стояли через зиму. Через цілу зиму візники возили частинно надмерзлу короплю до ґуральні. Казали, що для виробу горілки дуже добре надається картопля, що троха надмерзла.

Недалеко ґуральні була велика стайня, де п. Охоцький годував відпадками з ґуральні багато худоби. Попри ґуральню перепливав невеликий потік, який випливав з озера в Білобожниці, плив у долину й відтак упадав до ріки Білий Потік.

Наше село було неначе в гаю. Скрізь було повно садів, а з правого боку зачинався великий ліс п. Охоцького й тягнувся аж до села Білого. Я пам'ятаю, що в тому лісі було дуже багато черешневих дерев. На деяких з них овочі були такі великі, як сливки. Ми нераз ходили в ліс на черешні. Вони нам дуже смакували так що годі було відїстися. Ми їли черешні з кістками й у неодного з нас відтак розболівся живіт.

А, як я переходив через село, то мені здавалося, що я переходжу через якийсь гай. Що вечора в селі співали хлопці й дівчата так мило та приємно, що навіть не хотілося йти спати.

Але зате, як приходила осінь, то в селі було менше приємно. Як я вже згадував, через наше село проходили дві дороги. Як вони осінню розмокнуть, то не то кіньми й возом, але й пішком годі було перейти. Як настануть розтопи, осінню та весною, то нічого не було чути по цілому селі, лише крики, що ними візники підганяли коней, щоб витягали вози з болота. А неодин віз так застряг у болоті, що й чотирьма кіньми годі його рушити. Нераз під весну везли візники п. Охоцького великі бочки з горілкою із ґуральні на пів-день до залізничої станції в Білобожниці. Бочки були великі й важкі. Як дорога була суха, то під гору два коні ледви могли тягнути воза з бочкою. А, як розмокла, то нераз запрягали й по шість коней і тим було важко тягнути воза з бочкою. Там завжди чути було „вйо-кання" та „гей-кання" на коней, що не могли собі дати ради з важкою бочкою із горілкою.

Але мені дивно і з нашого дідича Охоцького і з наших сільських радних та наших розумних господарів. В нас була піскова гора. Чому не взяти з гори піску й не висипати дорогу, щоб можна було вигідно переїхати? Але якось то нікому не приходило на ум, а може ні пан ні наша сільська управа не хотіли про те думати. Через те постійно мучилися коні, а з ними й візники так, дідицькі, як і наші місцеві селяне.

Але недавно оповідав мені один мій краян, що відвідував наше село, що тепер вже нема клопоту з болотом у селі. За совєтської влади таки хтось пішов до голови по розум й висипав дорогу піском й тепер туди легко можна переїхати, без „вйо-кання" та без „гой-кання". Хоч, інша річ, тепер вже коней мало. Тепер всі їздять автомобілями. А на автомобілі то й „вйо-кання" та „гой-кання" не поможе. На автомобілі мусить бути добра дорога. Таку тепер уже зробили.

І ще одно зробили. Під Під нашим лісом збудували санаторій для хворих на туберкульозу (сухоти). Я аж тепер собі пригадую, що у нашому лісі було багато ялиць та смерік, а кажуть, що то добре для сухітників. Тому якраз там побудували санаторій і то навіть досить гарний.

Якраз зустріч із моїм краяном, який росказав мені, як тепер виглядає моє село, спонукала мене написати цих кілька слів про дороги в моєму селі.

В справі Українських передач радіостанції Кемровз

Радіостанція в Кемровз, яка надає щодня багато української музики, мала донедавна щодня коротку українську радіопередачу. В програмі були новини з українського життя та проголошення різних імпрез в Едмонтоні та інших місцевостях Алберти. Українська спільнота та всі організації радо користали з послуг радіостанції й посилали повідомлення про свої імпрези. Від якогось часу радіостанція заперестала надавати й новинки з українського життя й повідомлення про імпрези українських організацій. До нас звертається багато наших читачів та представників організацій за вияснениям, чому нема вже українських радіопередач та повідомлень про українські імпрези. Ми зверталися за вияснениями до представника радіостанції, але дістали вимінаючу відповідь.

Нам здається, що найкращим способом буде, якщо представники українських організацій звернуться прямо до керівництва радіостанції в Кемровз (адресу подаємо нижче) й попросять вияснення, чи радше будуть просити, щоб радіостанція відновила знову українські радіопередачі та проголошувала українські імпрези.

Якщо ж керівництво радіостанції й далі буде відмовлятися від цих послуг, тоді треба буде звернутися за посередництвом наших послів до федерального уряду, який видає дозвіл на ведення радіостанції й домагатися через них відновлення українських радіопередач. Остаточно радіостанція має зиски із канадців українського роду, що живуть в Алберті, для яких надає різні бизнесові оголошення й повинна служити їхнім потребам. А одною із потреб, зокрема старших українських поселенців є вістки з українського життя та оповістки про різні імпрези, які відбуваються в Едмонтоні чи інших місцевостях Алберти. Й ці послуги повинна місцева радіостанція їм дати.

Адреса радіостанції:

Radio Station CFCW
4872 - 50 Street,
CAMROSE, Alberta

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандсрольки з нашого товару. **М. Лаврин**

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Церква Христового Різдва в Вифлеємі робить враження середньовічної твердині.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

„ДО ВИФЛЕЄМУ СПІШІМ ВСІ НИНІ"

Слова цеї пісні дзвеніли нам в ухах, як автобус із нашими прочанами звернув із головного шляху, що йде з Єрусалиму до Хеврону й повернув на ліво до Вифлеєму. Від гробівця Рахилі то вже таки дуже близенько бо не ціла миля. А Вифлеєм неначе приманює прочан до себе білими чепурними будівлями, високими стрімкими вежами церков та зеленю дерев та кущів, що, неначе віночком, окружують Вифлеєм. На горбках стеляться вже частинно пожовклі корчі винограду, поміж ними сіріють, дуже подібні до наших верб, оливкові дерева, а поруч них ростуть розлогі фігові дерева та інші кущі.

Хоч то вже було по жнивах й поля кругом Вифлеєму були вже пусті, бо збіжжя вже зірбано, але навіть із оголочених зі збіжжя піль можна було пізнати, що околиця Вифлеєму дуже врожайна. Адже не даром сама назва Вифлеєм означає „Дім хліба".

Десь тут недалеко мусіла стояти господа, до якої вступав св. Йосиф й просив щоб господар дав приміщення для нього та Божої Матері. Одначе „в заїзді не було місця для них" (Лк. 2,11) й тому Пресвята Родина пішла на поле, де були печери, що в них ночували пастирі, які стерегли овець на полі. Сьогодні із давнього заїзду немає й сліду. Але про заїзд біля Вифлеєму згадує вже пророк Єремія (Єр. 41,17), називаючи його заїздом Герут-Кімгам. Кімгам був сином гілеадського царя Барзеллая, в якого ховався цар Давид, що утікав перед пімстою Авесалома (2 Сам. 19,38-41). З вдячности за те, що Барзелай дав йому притулок, Давид забрав Кімгама з собою до Єрусалиму й подарував йому землю недалеко Вифлеєму, де Кімгам збудував був заїзд, в якому ночували різні мандрівники, бо він лежав якраз при дорозі з Єрусалиму до Єгипту. Цею дорогою переїздило багато караван, головно купецьких, і тому не диво, що в заїзді все було повно подорожних й не було вільного місця, як до заїзду застукала Пресвята Родина та просила про нічліг.

Від гробу Рахилі та місця кол. заїзду до Вифлеєму вже лиш скок. По обох боках дороги багато оливкових дерев та різних кущів. На полях кругом Вифлеєму чимало стад овець, бо по жнивах вівці вже можуть пастися на стернях, де росло збіжжя. Біля овець завжди стоїть, опертий на довгу палицю, пастух, біля якого крутиться або лежить його невідлучний товариш-пес.

Навіть в торгові дні — суботи, коли до Вифлеєму приїздить багато пустинних бедуїнів на верблюдах, чи звичайних арабських селян на осликах, Вифлеєм робить якесь направду спокійне й мирне враження, що зовсім відмінне від враження з Єрусалиму чи навіть Назарету. Ми проїздимо поруч крамниць з різними пам'ятками, як вервиці, хрести, медалики та різні арабські тканини. Поміж крамницями тут і там є каварня, призначена в першу чергу для прочан, хоч пересиджують тут довгими годинами місцевеі араби, що курять водяні файки на довгому цибусі та обговорюють щоденні новини, або грають в доміно.

Але тепер ще завчасу й каварні ще порожні, деякі навіть ще зачинені. По дорозі переганяємо лише арабських селян, що з нав'юченими різною яриною та овочами осликами мандрують до Вифлеєму. Дорога піднімається легко вгору й ми скоро заїздимо на площу перед церквою Христового Різдва, що виглядає неначе серденовічна твердиня. Нічого дивного, її збудували хрестоносці в рр. 1165-1169. Хрестоносці звільнили були Святу Землю від турків й скрізь будували церкви в формі середновічних твердинь. Такою ж своєрідною твердинею є й церква Христового Різдва.

Коли я опинююся перед церквою Христового Різдва, то мені приходять на думку завжди дві події. Перша то напад Персів на Вифлеєм в 614 р. по Хр. Коли перські свояки підійшли під церкву Христового Різдва, побачили на зовнішній стіні образ „Поклін трьох царів Божому Дитяткові". Між царями був один одягнений у одяг перського царя. То зробило на перських вояків таке велике враження, що вони церкви не зруйнували.

А друга подія сягає часів хрестоносців. В 1099 р. до Вифлеєму наближалася армія хрестоносців, яка відпочивала в Еммаус. В тому часі до Вифлеєму прийшли післанці й повідомили, що до Вифлеєму наближаються теж турки-сарацени, які хочуть знищити місто. На вістку про те хрестоносці поспішили до Вифлеєму, куди прибули скорше, як турки й так спасли місто. Тут в церкві Христового Різдва коронувався на саме Різдво 1100 р. перший палестинський король із хрестоносців Балдвін.

Й ще одна пам'ятка із часів володіння турків. Вхідові двері до грецької православної церкви Різдва Христового такі маленькі, що, щоб через них пройти треба дуже низько схилитися. Колись гарні великі двері замуровано, щоб внеможливити туркам в'їздити до церкви на конях, що вони залюбки робили. Турків уже давно нема, але двері залишилися напів замуровані й досі... Наші прочане з цікавістю розглядаються кругом й поволі виходять з автобусу, який переїздить на поблизький ринок, де ми, після Служби Божої, маємо до нього всісти й пуститися в дальшу дорогу до Хеврону.

На площі перед церквою вже є кількох продавців пам'яток, але кол. мій водій Джордж рішуче їх відганяє, пояснюючи їм, що ми спішимося на Службу Божу. Потішає їх, що може щойно по Службі Божій хтось захоче купити якусь пам'ятку. Розчаровані покупці відходять й лиш здалеку приглядаються нашим прочанам, з яких деякі відразу починають робити світлини з церкви, з околиці Вифлеєму та із арабських продавців, що наставляють вервиці, картки з Вифлеєму та діяпозитиви („слайдс") із церкви Христового Різдва та різних вифлеємських церков та каплиць. Але я та Джордж переконуємо всіх, що світлини можна робити відтак, а наперід треба йти до церкви на Службу Божу, щоб бути на означений час. Ми всі спішимо до входу римокатолицької церкви св. Катерини, яка прилягає тісно до православної церкви Христового Різдва, що під нею є вертеп, де прийшов на світ Спаситель Світу.

Низенький вхід до грецької православної церкви у Вифлеємі. Двері замуровано, щоб турки не в'їздили на конях.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

ПОДЯКА

Парафія св. Юрія Побідоносця в Едмонтоні складає хористам чоловічого ансамблю під управою п. М. Свистуна щиру подяку за їхню участь в архиерейській св. Літургії у світлий празник Христового Різдва. Хай Господь Бог благословить Шановні Панове, вашу працю на полі співацької культури та дає змогу нести славу української пісні в Канаді.

За парафію св. Юрія:
о. В. Тарнавський
парох

Н. Шрам, голова церк. ком.
Е. Крумшин, секретар церк. ком.

Вісті з Торонта

(закінчення з 6 стор.)

людських прав, створеного з ініціятиви українських молодіжних організацій у Торонті, відбулася у суботу, 11 листопада 1972 по пол. на площі перед міською ратушею маніфестація в обороні Юрія Шухевича та інших нескорених в Україні. Маніфестація проходила під патронатом КУК в „День пам'яти" полеглих у двох світових війнах канадських вояків, в тому і українців, які боролися і загинули в обороні свободи. Маніфестацію відкрив мгр. Ю. Шимко та у своїй промові з'ясував обставини в Україні та ціль маніфестації: Учасники маніфестації підписували петиції до канадського уряду, які на закінчення маніфестації прочитав голова комітету А. Бандера. Головнєм промовцем був приятель Ю. Шухевича з концтаборів — Абрам Шіфрін з Ізраїлю, який 10 років перебував у совєтських тюрмах і концтаборах, зустрічаючи там багато українців, а між ними Кардинала Йосифа, д-ра В. Горбового, М. Сороку, Ю. Шухевича та багато інших. Між учасниками маніфестації були: Преосвящ. Владика Ізидор, протоієрей Ю. Ференсів, д-р Р. Малащук — голова ГУ ЛВУ, д-р М. Мицик — голова КЕ УНО, інж. Б. Максимець — голова відділу КУК кандидати на міських радних і мейора та цілий ряд визначних громадян та представників організацій. Наспіли телеграми: від прем'єра Канади П. Трюда, яку перечитав посол д-р С. Гайдаш, від лідера опозиції Р. Стенфілда, від Жидівського конгресу та від алдермана Ротерберга. Маніфестація, яку закінчено відспіванням українського національного гимну, і яка пройшла з великим успіхом, була добре зорганізована. Участь у ній взяли тисячі осіб з Торонта і околиці.

* * *

МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА

Мистець Петро Сидоренко влаштував виставку у власній мистецькій студії. Виставка тривала від 10 до 19 листопада м.р. і її відвідало багато людей.

* * *

30-РІЧЧЯ АРХИПАСТИРСЬКОГО СЛУЖІННЯ

У листопаді 1972 р. вся Українська Греко-Православна Церква в Канаді відзначила 30-річчя архипастирської праці свого Первоієрарха, який заступає померлого Митрополита Іларіона. Архиєпископа Михаїла, Владики Східної Канади з Торонто.

* * *

ВЕЧІР ХУДОЖНЬОГО СЛОВА, ПІСНІ Й ДУМИ

5 листопада м.р. виступили: В програмі: Й. Гошуляк, бас, при акомпаньяменті п-і Т. Ткаченко, квартет „Верховина" при акомпаньяменті Ст. Жовнір-Клос, та рідкий гість з Ню Йорку — Й. Гірняк. Виступав ще квартет „Верховина" під проводом своєї керівнички п-і О. Глібович. Невгасаючими оплесками вітали присутні артиста Йосифа Гірняка, так у мистецькому читанні „Камінного Хреста" Стефаника, як і у ролі Гриця Зозулі. Душею і організатором цього милого і вдалого вечора був актор В. Довганюк, який по закінченні програми проводив товариською зустріччю у якій взяли участь біля 50 осіб.

* * *

ПОМЕР Д-Р. К. ВАЩУК

15 листопада м.р. несподівано, відійшов у вічність на 80-у році життя, кол. адвокат та кол. старшина Українських Січових Стрільців, активний член багатьох суспільно-громадських, політичних і церковних організацій бл. п. д-р Корнель Ващук. Похоронні відправи й відпровадження тлінних останків на цвинтар „Проспект" відбулися у суботу, 18 листопада.

* * *

УСПІШНІ ВИСТУПИ „ЗАГРАВИ"

Дворазове поставлення драми у трьох діях Г. Ібсена „Бояриня", українського драматичного ансамблю „Заграва" в Торонті, пройшли з надзвичайним успіхом. З великим моральним і матеріяльним успіхом пройшла драма також в інших містах Канади, зокрема в Монреалі. В Торонті драму ставлено в залі „Українського дому" при вул. Кристі. Переклад та постановка були в руках, Ю. Бельського. Проєкт декорацій і сценічне оформлення виготовляв Е. Теліжин, а ролі виконували: Н. Теліжин, О. Бабич, А. Ільків, В. Антонович, Ю. Бельський. Треба підкреслити, що драматичний ансамбль „Заграва", мав успішний виступ на міжнародному фестивалі театрального мистецтва, здобуваючи перші місця.

* * *

СЕКЦІЯ МОЛОДИХ ЖУРНАЛІСТІВ

Членка управи СУЖК п-а І. Макарик зорганізувала секцію молодих журналістів, які на своїх сходинах у присутности членів: І. Макарик, Хр. Велигорської-Семків, Б. Колоса, Хр. Ковалик, З. Зварича, Р. Ільницької, Я. Заяця, Д. Шараневич, постановила відбути журналістичний симпозіюм із доповідами редакторів: О. Матли, В. Солонинки, М. Гавриша й О. Тарнавського. Секція також створила „пресову агенцію", яка раз у місяць буде висилати всім українським редакціям збірку статей членів на різні теми.

* * *

КОНЦЕРТ МУЗИЧНОГО ІСТИТУТУ

У складі 38 осіб, виступила струнна оркестра Музичного інституту ім. Лисенка, на своєму концерті, 12 листопада м.р. в залі Центральної технічної школи. Торонто заслужено гордиться своєю струнною оркестрою яка вже від ряду літ засвідчує своїми річними концертами високий рівень навчання в Музичному Інституті ім. Лисенка під керівництвом проф. І .Коваліва, але і великим поступом у виконуванні технічно трудних та тяжких творів світового репертуару. Оркестра складається з учнів Інституту, між якими є такі, що закінчили вищі музичні студії.

* * *

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

В днях 13-18 листопада м.р. відбувся у Торонті т.зв. „Іст Торонто мюзік фестіваль". Місцева преса щоденно подавала переможців в поодиноких категоріях. Зі студії Оксани Бризун-Соколик виграли нагороди:

Юрій і Андрій Хабурські 1-шу нагороду в клясі дует 12 літ і низче.

Пол Кеша 1-шу нагороду в клясі 11 літ і низче.

Всеволод і Ігор Соколики 2-гу нагороду в клясі дует 14 літ і низч.е

Кеті Юерма 3-ту нагороду в клясі канадські композитори, необмежений вік. Софія Щука 3-ту нагороду в клясі канадських композиторів 12 літ і низче. Юрій і Андрій Хабурські брали успішну участь у „Терморари Шовкайс" (не змагання а „показ") сучасних композиторів, де грали дует „Танок" Юрія Фіяли.

В. Дідюк

—o—

Батько дівчини до кандидата в зяті: — Ви, очевидно, курите, п'єте, граєте в карти і оглядаєтеся за другими жінками?

— Ні, не маю жодної з цих хиб. — Ну, то й погано, бо я маю всі ці хиби і не хочу, щоб мені жінка постійно ставила вас за приклад.

ТРЕТЯ ЗАЛІЗНА ДИВІЗІЯ

Олександер УДОВИЧЕНКО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ ГЕНЕРАЛ-ПОЛКОВНИК

Матеріяли до історії Війська Української Народної Республіки Рік 1919

Матеріяли упорядкував і до друку приготовив Генерал-Поручик Олександер Вишнівський. Передмова Проф. Лева Шанковського. Обгортка Арт. маляра Богдана Божемського. Видання: „Червона Калина", Ню Йорк, З.С.А. 1971 року. Друк часопису „Свобода" Джерсі Сити З.С.А Технічне керівництво: Анатоль Домарадський. Сторінок тексту 264. Ціна книжки: 7 дол.

Історію Третьої Залізної Дивізії починає Генерал Удовиченко днем 21 травня 1919 року, коли його призначили командиром 16-го пішого загону, який став основою Третьої пішої Дивізії. Ця дивізія за геройські бої дістала згодом почесну назву Третя Залізна Дивізія. Ця дивізія була найкращою і найбільш здисциплінованою частиною українських збройних сил.

Підібравши собі визначних боєвих кадрових старшин б російської царської армії на командирів полків та куренів, як теж нищий старшинський і підстаршинський склад, здібний високий старшина генерального штабу повів свою дивізію проти переважаючих сил червоної армії, розбиваючи їх у прах і пух та оперуючі на краях дивізії, бандитські партизанські частини. В кожній зустрічній битві, з порівнюючи дуже малими, але на причуд здисциплінованими силами цей здібний полководець громив червоних на всі лади. Розгорнувши фронт проти червоних місцями на більше, як на 60 кілометрів, він не мав довший час зовсім зв'язку із головним командуванням Дієвої Адмі УНР, яке було віддалене більше чим 130 кілометрів, цей незвичайно здібний, відважний командир був зданий виключно сам на себе. Хоч він залишився без довозу амуніції й харчів, які в більшості здобував на ворогові, він доконував враз із своїми підвладними старшинами, підстаршинами й козаками майже чудес. В безперервних щоденних боях, які він завжди вигравав, допровадив свою дивізію до найвищої слави та наділення її почесною назвою ЗАЛІЗНА.

Генерал Удовиченко подає з найбільшою докладністю перебіг всіх боїв дивізії, як теж відносини, які панували в той час в нашому уряді. Суворо, але слушно, осуджує він розбещене партійництво, нездарність деяких міністрів, політиканство деяких командирів Дієвої Армії, а перш за все, злощасну „отаманщину", яка нанесла велику шкоду молодій Українській Державі та причинилася до її трагічного упадку.

В майже кожньому розділ. споминів, снується золотою ниткою, поруч мужности й геройства, великий патріотизм і журба за долю молодої Української Держави. Турбувався цею справою командир дивізії, але теж її старшинський і підстаршинський не лиш склад і все вояцтва, з яких багато поклало свої голови на жертівнику України, а багато з них були поранені, на чолі із своїм улюбленим командиром.

Читачеві споминів, хоч від того часу проминуло вже багато років, пересуваються неначе в калейдоскопі, всі славні подвиги нашої Армії та її трагічний кінець. Велика подяка належить вперш за все від нашого вояцтва, наших Збройних Сил за опрацьовання цих споминів, геройському командирові Третьої Залізної Дивізії Ген. Штабу Генерал-Полковникові Олександрові Удовиченкові та командирові 7-мого Синього Полку Дивізії, Генерал-Поручникові Олександрові Вишнівському, Лицареві Ордену Залізного Хреста, за докінчення й упорядкування матеріялів до споминів, видрукування їх та видання окремою книжкою. Книжка та повинна бути обов'язково настільною книгою, кожного, живучого ще учасника наших Визвольних Змагань 1917-1921 років, як теж вояцтва нашого, Визвольних Змагань останньої другої світової війни.

Тим українським громадянам, які нераз висувають нашим воякам Визвольних Змагань, терпкий закид, що наше вояцтво запроторило Українську Державу, із щирого серця раджу, набути й докладно простудіювати цю дуже вартісну книжку. Тоді вони переконаються, що наше хоробре вояцтво, поносячи великі втрати, чесно і зразково виконало свій воєцький обов'язок супроти нашої батьківщини й не поносить найменшої вини за вичини деяких тодішних горе-політиків, та горе-міністрів, які ставили свої партії понад добро свого народу і держави.

М. К.

Книжку можна набути в адміністрації „Свобода"
81 - 83 Grant St.
Jersey City, N.Y. 07303
U.S.A.

—o—

Вимоги і застереження...

(закінчення з стор. 5.)

лодимирського, Берестейського, і Кирила Терлецького Екзарха й Єпископа Луцького й Острожського: їм поручили ми удатись до Вашої Святости й (если би Ваша Святість изволила нам справування Тайн, обряди й церемонії Східної Церкви в цілости, ненарушимо й то в такім виді в якім ми їх уживали в часах з'єдинення, заховати й потвердити в імени Своїм і своїх Наслідників, що нічого й ніколи в тім взляді не змінять), заявити Престолу св. Петра й Вашій Святости яко найвищому Пастирю Церкви Христової в імени своїм й всіх нас, і Божої волі нашій опіці повірених, приналежне послушенство.

І якщо то все, о що просимо, дістанемо, хочемо ми й наші наслідники бути послушними Вашій Святости разом з всіми Наслідниками й бажаємо завжди позіставати під зверхністю Вашої Святости. А для тим більшої достовірности того, письмо це власноручно ми підписали й в печать засмотрили. Дано з Королівства Польського й великого Княжества Литовського дня 12 червня року Божого 1595 після старого календаря.

За Вашу Святість Бога молячі найнизші слуги

ПІДПИСИ З ПЕЧАТКАМИ

Михаїл з Божої ласки Архиєпископ Митрополит Київський, Галицький й цілої Руський власноручно.

Іпатій з Божої ласки Первопрестольник Єпископ Володимирський й Берестейський власноручно.

Кирило Терлецький з Божої ласки Екзарх Єпископ Луцький й Острожський власноручно.

Григорій номінат Архієпископ Владика Полоцький й Витебський власноручно.

Михаїл Копестинський Єпископ Перемиський й Самбірський власноручно.

Гедеон Балабан Єпископ Львівський власнурочно.

Діонізій Збируйський Єпископ Холмський власноручно.

Леонтій Пелчицький Єпископ Пинський й Турівський власноручно.

Йоан Гоголь Архимандрит Кобринської церкви Св. Спасителя власною рукою я підписав.

Той самий Йоан Гоголь номінат Єпископ Пинський й Турівський власноручно.

По відчитанні цього листа в імені Папи відповів кардинал Сильвіюс Антоніяні і в красноріччивій формі вихвалював Ієрархію Української Православної Церкви і ввесь український народ.

На закінчення церемонії промовив Папа Климент VIII. У своїй промові Папа признає Митрополитові право іменування і висвячування українських єпископів без порозуміння з Апостольською Столицею і заявляє їм, що цілий український обряд є затверджений. Таки того самого дня Папа видав буллю „Магнус Домінус ет лявдабіліс німіс", в якій затвердив український обряд та потвердив усе те, що він сам і кардинали в часі нарад висловлювали в користь Митрополитів Української Церкви і їх літургічного обряду.

Ту грамоту по руски й по латині відчитав 23 грудня 1595 р. перед П. Климентієм VIII й зібраними кардиналами латинський крилошанин з Вильна Евстафій Володкович.

Руський перевід цієї грамоти подаємо після латинського тексту у C. Baronius, Annales ecclesiastici, Том VII De Ruthenis a S. Sede receptis. Coloniae Agrippinae, 1685. col. 819, 820.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

США здержали всі бомбові налети

Уряд США здержав усі бомбові налети на Північний В'єтнам та на т.зв. демілітаризовану зону. Припускають, що то є ознакою, що в дуже короткому часі буде підписане перемир'я між США та Північним В'єтнамом.

Посилаю ——— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS. 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

15 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, випоеніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і
стара адреса: ....

Ім'я і
....

нова адреса: ....

(Адресу писати по-англійськи)

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Розбудова Архіву-Музею в Едмонтоні

Безпосередньо після реєстрації Українського-канадського Архіву - Музею Алберти (УКАМА) з осідком в Едмонтоні, урядові чинники зайнтересувалися тою установою й прислали своїх фахівців перевірити й оцінити зібраний матеріял ахівно-музейної вартости.

У висліді відвідин фахові урядники міністерства культури ствердили, що старовинних збірках книжок, журналів, газет, документів, світлин деяких матеріялів, одягів тощо, є дуже важливою на канадській землі, тому не лиш гідна уваги, але також матеріяльної помочі.

Тепер коли політика многокультурности провінційних урядів та прем'єр-міністра П. Е. Трюдо почала діяти не лиш на словах, але й на ділах у цілій Канаді, наша установа УКАМА одержала грошеву піддержку в сумі 2,000 дол. від федерального уряду в Оттаві для скатальогування вже зібраних музейних та архівних пам'яток. Очевидно, ця сума є далеко невистарчаючою для виконання цього завдання, однак ми віримо, що уряд й надалі прийде нам із допомогою.

Тому дирекція архіву-музею скликає наших фахівців для поради та вказівок. А тому, що архівно-музейних пам'яток призбирано багато, дирекція рішила негайно набути дім-приміщення для Архіву-Музею та перенести цілу збірку до власного приміщення.

Тому ділимося з усією українського спільного Алберти й Канади, що Архів-Музей набув уже власне приміщення. Адреса: 110 Авеню й 95 вулиця. Будинок потребує ще віднови й упорядкування.

Завдяки великим стараням, посвяті та жертвенности п-ва Гр. та Ст. Йопиків Б. Мельничука та Ю. Федуниця, дім куплено на сплати, давши за нього 21,250 дол..

А тепер кличемо українців-канадців: промисловців, лікарів, адвокатів, інженерів та професіоналістів, як також наші світські та церковні організації прийти із матеріяльною (грошевою) допомогою УКАМА в Едмонтоні.

Імена жертводавців-фундаторів, меценатів, добродіїв — будуть вмуровані на огнетривалій таблиці в Архіву-Музею назавжди.

Збереження культурної спадщини народу лежить на серці кожної культурної людини, тому наша спадщина мусить нам, культурній спільноти, бути також дорогою, без різниці, де хто народжений. То наш культурний і громадський обов'язок.

Нашою ціллю є одержати 25,000 дол. для заплачення віднови дому. Одержано вже 3,500; остається 21,500 до зложення.

На пожертви виставляємо посвідку із урядовим числом, яку можна долучити до розходів прибуткового податку.

Імена жертводавців будемо містити в „УВістях", які, із почуття патріотичного обов'язку, багато помагають нашій молодій установі.

Дякуємо сердечно заздалегідь за ваше зрозуміння та ваші пожертви на сплату, як теж за дальші посилки для нашої Архівно-Музейної збірки.

Пожертви посилати на адресу:

UKR. CAN. HIST.
MUSEUM-ARCHIVES
c/o 10231 - 98 Street,
Edmonton
Ph. 424-6905

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X-Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone 422-1248

ЛІКАРІ ЕДМОНТОНУ

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

До Канади приїздить менше імігрантів

Протягом перших дев'яти місяців 1972 р. до Канади приїхало 86,787 імігрантів у порівнанні до 94,005 імігрантів, що прибули до Канади в тому самому часі 1971 р.

Найбільше імігрантів прибуло із США ,бо 16,951, з Англії 8,899, з Португалії 6,658, з Гонг Конгу 4,783, з Індії 3,687, з Греції 2,883, з Франції 2,201, з Західної Німеччини 1,588, з Югославії 1,280 ітд. З неназваних країн, в тому з Польщі, СССР та інших комуністичних країн прибуло всіх разом менше, як 1,000 осіб.

„Сійте якнайбільше збіжжя"

З таким закликом звернувся до фармерів Західньої Канади федеральний міністер рільництва Г. Велан, який прибіцяв, що цього року Канада буде мати спроможність продати дуже багато збіжжя закордон.

АФОРИЗМИ

„Медицина частенько примушує нас умирати повільніше і важче"

Плютарх.

Оптиміст, — це чоловік, який оженився зі своєю секретаркою і сподівається, що зможе й надалі її диктувати.

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

Дрібні оголошення

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.

WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

● ПОТРІБНО СТАРШОЇ жінки для доглядання дітей. Повинна жити разом з родиною.

Буде працювати лише п'ять днів у тижні.

Зацікавлених просимо телефонувати на ч.: 474-2632.

● ШУКАЮ ЖІНКИ ДЛЯ ведення хати й варення та прання для родини — батько та двох дорослих синів. Може жити з родиною, або приходити до праці.

Платня згідно з умовою.

Зацікавлених прошу подати число телефону й написати на адресу:

Mr. J. Dacyk
11524 - 103 St., Edmonton

ОГОЛОШЕННЯ ПРО ІМПРЕЗИ В ЖУРНАЛІ „ГЕРЕТИДЖ"

Албертське міністерство для справ культури, молоді та розваг видає двомісячний журнал „Геретидж" в англійській мові.

Редакція журналу повідомила, що буде поміщувати даром оголошення про різні імпрези албертських етнічних груп, якщо дістане їх на час. До чергового числа, що вийде з датою 1 лютого, треба матеріяли присилати до 29 січня ц.р. До слідуючого числа до кінця березня.

Всі оголошення мають бути в англійській мові.

Оголошення слати на адресу:

"HERITAGE"
c/o Department of Culture,
Youth and Recreation
11th Floor CN Tower
Edmonton, Alberta

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

"WHAT'S FOR DINNER?"

Roast or steak? Chops or chicken? Spareribs or seafood? You know what your family prefers! Whatever their favorites, we have them for you at money-saving prices. We're featuring a wide variety of fine meats and go-withs to make meal planning easy. Be set with their favorite answers to the question of "what's cooking?" Shop now at Safeway where top quality and low prices give you more for your money.

GUARANTEE

If ever a purchase of Safeway Meat fails to please for any reason whatsoever, just tell us. We will refund your money promptly, courteously. There's no need to return the meat.

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Біо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Біо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.